

Život Cirkvi

Ročník 18

33/2011

MADRID :
Svetové dni mládeže 2011

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Vatikan (14. augusta, RV) - Stretnutie so Svätým Otcom v Apoštolskom paláci v Castel Gandolfi sa nieslo už v atmosfére blížiacich sa Svetových dní mládeže v Madride. Túto udalosť pápež pripomenul v niekoľkých rečiach po modlitbe Anjel Pána, pričom vyzval veriacich, aby svojimi modlitbami sprevádzali mladých pútnikov. Pred modlitbou Anjel Pána sa prítomným prihovril:

„Drahí bratia a sestry, vitajte!

Úryvok evanjelia tejto nedele začína označením regiónu, kam Ježiš odchádza: do Týru a Sidonu, severozápadne od Galiley, kraja pohanov. A tu sa stretáva s kanaánskou ženou, ktorá sa obracia naňho s prosbou o uzdravenie jej dcéry, ktorú trápi zlý duch (porov. Mt 15, 22). Už v tejto žiadosti môžeme rozoznať začiatok cesty viery, ktorá v dialógu s božským Majstrom, rastie a naberá sily. Žena sa nebojí volať k Ježišovi: „Zmiluj sa nado mnou,“ - výraz, ktorý sa opakuje v žalmoch (porov. 50,1); nazýva ho „Pán“ a „Syn Dávidov“ (porov. Mt 15, 22), poukazuje na pevnú nádej, že bude vypočutá. Aký je postoj Pána pred týmto výkrikom bolesti pohanskej ženy? Mlčanie Ježiša sa môže zdať zarážajúce až natoľko, že vyvolá intervenciu učeníkov. Ale tu nejde o necitlivosť k bolesti tejto ženy. Sv. Augustín správne hovorí: „Kristus sa javí ľahostajný voči nej nie preto, aby odmietol milosť, ale aby v nej zapálil túžbu“ (Sermo 77, 1: PL 38, 483). Jasná Ježišova reč, ktorý hovorí „Ja som poslaný iba k ovciam strateným z domu Izraela“ (v. 24) neoberie o odvahu kanaánčanku, ktorá nalieha: „Pane, pomôž mi!“ (v. 25). A hoci dostane odpoveď, ktorá akoby zatvárala každú nádej - „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám“ (v. 26) - nevzdáva sa. Nechce niko-

ho o nič obráť: v jednoduchosti a pokore jej stačí málo, stačia jej omrvinky, iba jeden pohľad, jedno dobré slovo Syna Božieho. A Ježiš obdivuje jej odpoveď veľkej viery a hovorí: „Nech sa ti stane, ako chceš“ (v. 28).

Drahí priatelia, aj my sme povolaní k rastu vo viere, k tomu, aby sme sa otvorili na slobodné prijatie daru Božieho, k tomu, aby sme mali dôveru a tiež volali na Ježiša „daruj nám vieru, pomôž nám nájsť cestu“. Je to cesta, ktorú Ježiš ponúkol svojim učeníkom, kanaánskej žene a ľuďom všetkých čias a národov, každému jednému z nás. Viera nás otvára k poznaniu a prijatiu skutočnej Ježišovej identity, jeho novosti a jedinečnosti, k prijatiu jeho slova ako sily života, ako prameňa života, aby sme žili v osobnom vzťahu s ním. Poznanie vierou rastie s túžbou nachádzať cestu a v konečnom dôsledku je to dar Boží, ktorý sa nám zjavuje nie ako abstraktná entita bez tváre a bez mena, ale ako osoba, ktorá chce s nami vstúpiť do hlbokého vzťahu lásky a zasiahnuť celý náš život. Preto naše srdce každý deň musí živiť skúsenosť obrátenia, túžba lepšie poznať, nájsť jeho chlieb. Každý deň musíme prejsť z človeka uzavretého do seba samého k človeku otvorenému na Božie pôsobenie, k duchovnému človeku (porov. 1 Kor 2, 13-14), ktorý ponecháva interpelovať Božie slovo a otvára svoj život jeho láske. Drahí bratia a sestry, každý deň živme našu vieru dôkladným počúvaním Božieho slova, slávením sviatostí, osobnou modlitbou, ktorá je volaním k nemu a láskou k blížnemu. Prosme o príhovor Panny Márie, ktorú budeme zajtra kontemplovať v jej slávnom nanebovzatí s dušou a telom, aby nám pomáhala ohlasovať a svedčiť naším radostným životom o tom, že sme stretli Pána.“ -pd-

Slávnosť Nanebovzatia Panny Márie

Vatikan (15. augusta, RV) – Pápež Benedikt XVI. celebroid svätú omšu pri príležitosti slávnosti Nanebovzatia Panny Márie vo farskom Kostole sv. Tomáša de Villanova v Castel Gandolfi. V homílii povedal:

„Drahí bratia a sestry,

zišli sme sa opäť osláviť jeden z najstarších a najobľúbenejších sviatkov zasvätených najsvätejšej Márii: slávnosť jej vzatia do nebeskej slávy s dušou a telom, čiže s celým jej ľudským bytím, v neporušenosti jej osoby. Tak dostávame milosť obnovovať našu lásku k Márii, obdivovať ju a chváliť za „veľké veci“, ktoré Všemohúci urobil pre ňu a v nej

Pri kontemplovaní Panny Márie je nám daná ďalšia milosť: schopnosť nazrieť aj do hĺbky nášho vlastného života. Áno, pretože aj naša každodenná existencia so svojimi problémami a nádejami prijíma svetlo od Matky Božej, z jej duchovnej cesty, z jej slávneho údely. Táto cesta a cieľ sa môžu a musia v istom zmysle stať aj našou vlastnou cestou a naším vlastným cieľom. Ne-

chajme sa viesť úryvkami zo Svätého písma, ktoré nám ponúka dnešná liturgia. Chceme sa pozastaviť najmä pri obraze, ktorý nachádzame v Prvom čítaní z knihy Zjavenia apoštola Jána a na ktorý sa odvoláva Lukášovo evanjelium – pri obraze archy.

„A v nebi sa otvoril Boží chrám a v chráme bolo vidieť archu jeho zmluvy.“ (Zj 11, 19) Aký je význam archy? Čo naznačuje? V Starom zákone bola archa symbolom Božej prítomnosti medzi jeho ľuďmi. Teraz však symbol prenechal miesto realite. Nový zákon nám hovorí, že skutočná Archa zmluvy je živá a konkrétna osoba - Panna Mária. Boh teda neprebýva v nejakej skrinke, ale v osobe, v srdci Márie - ženy, ktorá nosila vo svojom lone večného Syna Božieho, ktorý sa stal človekom, Ježiša, nášho Pána a Spasiteľa. V arche sa - ako vieme - uchovávali dve kamenné tabule Mojžišovho zákona, ktoré vyjadrovali Božiu vôľu zachovávať zmluvu s jeho ľuďmi, poukazujúc na podmienky vernosti Božej

zmluve, na uistenie o Božej vôli, a tak aj o hlbokéj pravde o nás samých. Mária je archou zmluvy, pretože prijala v sebe Ježiša, prijala v sebe živé Slovo, celý obsah Božej vôle, Božej pravdy, prijala v sebe toho, ktorý je novou a večnou zmluvou, vrcholiacou v obete jeho tela a jeho krvi: tela a krvi ktoré dostal od Márie. Právom sa teda kresťanská zbožnosť v litániách ku cti Panny Márie na ňu obracia invokáciou „Foederis Arca“, čiže „archa zmluvy“, archa Božej prítomnosti, archa zmluvy lásky, ktorú Boh definitívnym spôsobom uzavrel s celým ľudstvom v Ježišovi Kristovi.

Úryvok z Apokalypsy chce poukázať i na ďalší dôležitý aspekt, ktorý sa týka Márie. Ona, živá archa zmluvy, má mimoriadne slávny údel, pretože je tak tesne spojená so Synom, ktorého prijala vo viere a počala v tele, že s ním plne zdieľa nebeskú slávu. O tomto hovoria slová, ktoré sme si vypočuli: „Potom sa na nebi ukázalo veľké znamenie: Žena odetá slnkom, pod jej nohami mesiace a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd. Bola ťarchavá... I porodila syna, chlapca, ktorý má železným žezlom panovať nad všetkými národmi.“ (Zj 12, 1-2, 5). Mária, Matka Božia, plná milosti, poslušná Duchu Svätému, už žije v Božom nebi s celým svojím bytím, s telom i dušou. Sv. Ján Damascénsky odvolávajúci sa na toto tajomstvo v jednej slávnej kázni hovorí: „Dnes je svätá Panna Mária vovedená do nebeského chrámu... Dnes svätá archa, pobádaná živým Bohom, ktorého nosila vo svojom lone, spočíva v chráme Pánovom, nie postavenom ľudskou rukou“ (Omelia II sulla Dormizione, 2, PG 96, 723) a pokračuje: „Bolo nutné, aby sa ona, ktorá hostila vo svojom lone božské Logos, preniesla do stánkov svojho Syna... Bolo nutné, aby nevesta, ktorú si vybral Otec, prebývala v svadobnej sieni neba“ (tamže, 14, PG 96, 742). Dnes Cirkev ospevuje nesmiernu Božiu lásku k tomuto jeho stvoreniu: vybral si ju ako skutočnú „archu zmluvy“, ako tú, ktorá aj naďalej plodí a daruje Krista Spasiteľa ľudstvu, ako tú, ktorá v nebi zdieľa plnosť slávy a zažíva šťastie Boha a súčasne nás pozýva k tomu, aby sme sa stali aj my, našim skromným spôsobom „archou“, v ktorej je prítomné Božie Slovo a ktorá je premieňaná a oživená jeho prítomnosťou. Aby sme sa stali miestom Božej prítomnosti, aby v nás mohli ľudia zažiť blízkosť Boha, a tak žiť v spoločenstve s ním a spoznávať nebeskú skutočnosť.

Lukášovo evanjelium, ktoré sme si práve vypočuli (porov. Lk 1, 39-56), nám predstavuje túto živú archu, ktorou je Mária, na ceste: zanecháva svoj dom v Nazarete a vydáva sa na cestu smerom k horám, aby sa ponáhľala do judského mesta, do domu Zachariáša

a Alžbety. Myslím, že je dôležitý výraz „ponáhľala sa“: Božie veci si zasluhujú ponáhľanie sa. Ba dokonca jedinými vecami na svete, ktoré si zasluhujú ponáhľat sa a ktoré sú v našom živote naozaj naliehavé, sú Božie veci. A tak Mária prichádza do domu Zachariáša a Alžbety, ale nevstupuje tam sama. Vstupuje tam nesúc vo svojom lone syna, ktorý je samotným Bohom, ktorý sa stal človekom. Zaiste bola očakávaná a očakávala sa i jej pomoc v tomto dome. Evanjelista nás však vedie k pochopeniu, že toto očakávanie je v niečom inom,

hlbšom. Zachariáš, Alžbeta a maličký Ján Krstiteľ sú v skutočnosti symbolom všetkých spravodlivých Izraela, ktorých srdce plné nádeje čaká na príchod Mesiáša. A tu Duch Svätý otvára oči Alžbete a pomáha jej rozpoznať v Márii skutočnú archu zmluvy, Matku Božiu, ktorá ju prichádza navštíviť. A tak ju jej staršia príbuzná privíta zvolaním: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne?“ (Lk 1,42-43). Je to ten istý Duch Svätý, ktorý pred ňou, prinášajúcou Boha, kto-

rý sa stal človekom, otvára srdce Jána Krstiteľa v lone Alžbety. Alžbeta zvolá: „Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone“ (v. 44). Tu evanjelista Lukáš používa termín „skirtan“, čo znamená „zachvieť sa“. Je to rovnaký výraz, aký nájdeme v jednom z gréckych prekladov Starého zákona na označenie tanca kráľa Dávida pred svätou archou, ktorá sa konečne vrátila do vlasti (2 Sam 6,16). Ján Krstiteľ v lone matky tancuje pred archou zmluvy ako Dávid. A tak Alžbeta spoznáva, že Mária je novou archou zmluvy, pred ktorou srdce radosťou plesá. Matka Božia predstavuje svetu, že neskrýva pre seba túto Božiu prítomnosť, ale ju poskytuje iným, sprostredkujúc tak Božiu milosť. A tak, ako to vyjadruje modlitba, Mária je skutočne „causa nostrae laetitiae“ (príčina našej radosti) - archa, v ktorej je skutočne prítomný Spasiteľ uprostred nás.

Drahí bratia! Hovoríme o Márii, ale v istom zmysle hovoríme aj o nás, o každom jednom z nás: aj my sme adresátmi tejto nesmiernej lásky, ktorú Boh vyhradil – zaiste jedinečným a neopakovateľným spôsobom - Márii. V tejto slávnosti Nanebovzatia hľadáme na Máriu: Ona nás otvára nádeji, budúcnosti plnej radosti a učí nás, ako ju dosiahnuť: prijať vo viere jej Syna, nikdy nestratiť priateľstvo s ním. Nechať sa osvietiť a riadiť jeho slovom; nasledovať ho každý deň, aj vo chvíľach, v ktorých cítime, že naše kríže sú ťažké. Mária, archa zmluvy, ktorá je v nebeskej svätyni, nám jasne ukazuje, že sme na ceste k nášmu skutočnému domovu, k spoločenstvu radosti a pokoja s Bohom. Amen!“

Príhovor pred modlitbou Anjel Pána

Na poludnie pred modlitbou Anjel Pána, z balkóna letnej pápežskej rezidencie zaznel príhovor, v ktorom Benedikt XVI. priblížil liturgiu slova, ako aj význam slávnosti:

„Drahí bratia a sestry,

uprostred mesiaca august kresťania Východu i Západu spoločne slávia slávnosť Nanebovzatia Panny Márie. V Katolíckej cirkvi, ako je známe, bola dogma o Nanebovzatí vyhlásená vo svätom roku 1950 mojim ctihodným predchodcom Božím služobníkom pápežom Píom XII. Avšak korene tohto sviatku siahajú k viere prvých storočí Cirkvi. Na Východe je tento sviatok ešte aj dnes nazývaný Usnutie Panny Márie. Na jednej starej mozaike v Bazilike Santa Maria Maggiore v Ríme, ktorá je inšpirovaná samotnou orientálnou ikonou Usnutie, sú zobrazení apoštoli, ktorí upovedomení anjelmi o pozemskom konci Ježišovej Matky, sa zišli okolo lôžka Panny Márie. Uprostred je Ježiš, ktorý drží okolo ramien dievčatko: a Mária, ktorá sa stala ‚malou‘ pre Božie kráľovstvo, je Pánom odprevádzaná do neba.

Na stránkach Lukášovho evanjelia z dnešnej liturgie sme čítali, že Mária sa «v tých dňoch vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji» (porov. Lk 1,39). V tých dňoch sa Mária ponáhľala z Galiley do mestečka neďaleko Jeruzalema, aby navštívila svoju príbuznú Alžbetu. Dnes ju kontemplujeme ako vystupuje k Božiemu vrchu a vstupuje do Nebeského Jeruzalema, «odetá slnkom, pod jej nohami mesiac a na jej hlave veniec z dvanástich hviezd» (Zjv 12,1). Stránka Apokalypsy, ktorú čítame v liturgii dnešnej slávnosti, hovorí o boji medzi ženou a drakom, medzi dobrom a zlom. Sv. Ján nám akoby znovu predkladal prvé stránky knihy Genezis, ktoré rozprávajú temný a dramatický príbeh hriechu Adama a Evy. Naši prví rodičia boli porazení zlom, v plnosti čias Ježiš, nový Adam a Mária, nová Eva, definitívne zvíťazili nad nepriateľom a toto je radosť dnešného dňa. Víťazstvom Ježiša nad zlom je porazená aj vnútorná a telesná smrť. Mária bola prvá, ktorá objala Božieho Syna Ježiša, ktorý sa stal dieťaťom, teraz je prvá vedľa neho v nebeskej sláve.

To, čo dnes slávime, je veľké tajomstvo, predovšetkým tajomstvo nádeje a radosti pre nás všetkých: v Márii vidíme cieľ, ku ktorému kráčajú všetci, ktorí chcú spojiť svoj vlastný život s Ježišovým, ktorí ho chcú nasledovať ako to urobila Mária. Tento sviatok hovorí teda o našej budúcnosti, hovorí nám, že aj my budeme blízko Ježiša v Božej radosti a vyzýva nás, aby sme mali odvahu, aby sme verili, že sila Kristovho vzkriesenia môže aj v nás pôsobiť a urobiť z nás mužov a ženy, ktorí sa budú každý deň snažiť prežívať vzkriesenie prinášajúc do tmy zla, ktoré je vo svete, svetlo dobra.“

-jak, -pd-

Rozhovor s Benediktom XVI. počas letu do Madridu

Vatikán/Španielsko (18. august, RV) – Ako zvyčajne aj počas letu do Madridu pápež Benedikt XVI. poskytol odpovede na otázky, ktoré mu kládol P. Federico Lombardi SJ, hovorca Svätej stolice. Spolu s ním sa v lietadle nachádzalo 56 žurnalistov rôznych národností a v Madride čakalo na jeho prilet ďalších takmer 5 tisíc žurnalistov.

P. Lombardi: Svätý Otče, chystáme sa 26. svetové dni mládeže, na ich 12. slávenie s veľkou medzinárodnou účasťou. Ján Pavol II., ktorý bol ich zakladateľom, je teraz blahoslavený a je oficiálnym nebeským patrónom tohtoročných SDM v Madride. Na začiatku vášho pontifikátu si mnohí kladli otázky, či budete pokračovať v línii svojho predchodcu. Toto sú už tretie SDM po Kolíne nad Rýnom a Sydney. Ako vnímate význam týchto udalostí v pastoračnej stratégii univerzálnej Cirkvi tretieho tisícročia?

Benedikt XVI.: Drahí priatelia! Som rád, že cestujem s vami do Španielska na túto veľkú udalosť. Po dvoch SDM osobne môžem povedať, že to bola naozaj inšpirácia, ktorá viedla pápeža Jána Pavla II., keď podnietil vznik tohto veľkého zhromaždenia mladých ľudí vo svete s Pánom. Povedal by som, že tieto SDM sú istým signálom, istou kaskádou svetla, viditeľným znakom viery, Božej prítomnosti vo svete a posilňujú tak odvahu byť veriacimi. Často sa veriaci v tomto svete cítia izolovaní, takmer stratení. Tu vidia, že nie sú sami, že existuje rozsiahla sieť viery, veľké spoločenstvo veriacich vo svete a že je pekné žiť v tomto univerzálnom priateľstve. Preto si myslím, že sa zrodia mnohé priateľstvá napriek rozdielnosti rôznych kultúr a rôznych krajín. Vznik tejto univerzálnej siete priateľstva, spájajúceho svet s Bohom, je dôležitou skutočnosťou pre budúcnosť ľudstva, pre život dnešnej spoločnosti. Samozrejme, že Svetové dni mládeže nemôžu byť izolovanou udalosťou: sú súčasťou väčšej udalosti, ktorá je pripravovaná cestou kríža, ktorá sa presídľuje do rôznych krajín a združuje mladých ľudí v znamení kríža a nádhernom znamení Panny Márie. A tak príprava na Svetové dni mládeže je niečím oveľa viac, ako len prípravou na udalosť, ktorá prináša množstvo technických problémov: je to predovšetkým vnútorná príprava, rozhodnutie vykročiť na cestu k iným a spoločne na cestu k Bohu. A potom, neskôr, po vytvorení priateľských skupín, udržiavať tieto univerzálne kontakty, ktoré odstraňujú hranice kultúr, rozdielnosti medzi ľuďmi i náboženstvami, a nech tak predstavujú neustálu cestu, ktorá vedie k novému vrcholu, k novým SDM. Zdá sa mi, že SDM by mali byť považované v tomto zmysle za znak, ktorý je súčasťou veľkej cesty vytvárania priateľstva a otvárania hraníc, ktoré umožňujú vidieť, že je krásne byť s Bohom, a že je krásne, keď je Boh s nami. V tomto zmysle chceme pokračovať v tejto veľkej myšlienke blahoslaveného pápeža Jána Pavla II.

-pd-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Meditácia – život v kontakte s Bohom

Vatikán (17. augusta, RV) - Generálna audiencia pápeža Benedikta XVI. sa konala v nádvorí Apoštolského paláca v Castel Gandolfe, kde Svätý Otec predniesol svoju katechézu:

Drahí bratia a sestry,
sme ešte naplnení svetlom slávnosti Nanebovzatie Panny Mária a povedal som, že je to sviatok nádeje. Mária prišla do raja a toto je aj náš osud: my všetci môžeme prísť do raja. Otázka však znie: ako? Mária sa tam dostala. O Márii evanjelium hovorí: „...uverila, že sa splní, čo je povedal Pán” (Lk 1, 45). Teda Mária uverila, odovzdala sa Bohu a celá sa vložila do Pánovej vôle. Týmto spôsobom sa priamou cestou dostala do raja. Veriť, odovzdať sa Pánovi a jeho vôli: toto je to najdôležitejšie. Dnes by som nechcel hovoriť o celej tejto ceste viery, ale len o jednom malom aspekte života modlitby, ktorým je život v kontakte s Bohom, teda o meditácii a čo je to meditácia.

Znamená to „pamätať na všetko, čo urobil a nezabúdať na všetky jeho dobrodenia“ (porov. Ž 103, 2b). Častokrát vidíme len samé negatíva. Dôležité je však pamätať na pozitívne veci, na dary, ktoré sme od Boha prijali. Musíme byť pozorní na pozitívne znamenia, ktoré pochádzajú od Boha a „pamätať“ na ne. Hovoríme teda o jednom type modlitby, ktorý sa v kresťanskej tradícii nazýva „vnútorná modlitba“. My zvyčajne poznáme len slovnú modlitbu, prirodzene však aj myseľ a srdce musia byť v nej prítomné. Teraz však hovoríme o meditácii, ktorá nie je slovnou, ale je spojením našej mysle s Božím srdcom. A Mária je veľmi reálnym vzorom: evanjelista Lukáš opakuje, s ohľadom na Máriu, že „zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich“ (Lk 2, 19; porov. 2, 51b). Nezabúda a je pozorná na všetko to, čo jej Pán povedal a urobil. Medituje o tom, čiže tieto veci vždy viac a viac prehlbuje vo svojom srdci.

Tá, ktorá uverila v anjelovo zvestovanie, sa stala nástrojom, aby sa večné Slovo Najvyššieho mohlo vteliť. Ona prijala do svojho srdca zázrak ľudsko-božského narodenia, meditovala o ňom, rozjímalala o tom, čo Boh v nej realizoval, aby nakoniec prijala Božiu vôľu do svojho života a odpovedala na ňu. Mystérium vtelenia Božieho syna a Máriinho materstva je také veľké, že si vyžaduje proces zvnútorňovania – nie je to iba fyzická skutočnosť, ktorú Boh vykoná, ale si vyžaduje zvnútorňovanie z Máriinej strany – ktorým sa snaží prehĺbiť poznanie, pochopiť zmysel, ako aj jednotlivé komplikácie a zápletky. Tak, deň po dni, v tichu každodenného života Mária neustále uchovávala vo svojom srdci nastávajúce obdivuhodné udalosti, ktorých bola svedkom, až po poslednú skúšku na Kríži a slávu Vzkriesenia. Mária žila svoju existenciu – všetky každodenné povinnosti, celé svoje poslanie matky – v plnosti, no vedela však v sebe vyčleniť vnútorný priestor na meditovanie o Božej vôli a jeho slovách;

o tom všetkom, čo sa uskutočnilo v Nej samotnej, ako aj o mystériách života jej Syna.

V dnešnej dobe sme pohltení mnohými aktivitami a povinnosťami, obavami a problémami; často máme tendenciu vyplniť všetok priestor dňa bez toho, aby sme si ponechali chvíľu na zamyslenie a duchovnú obživu kontaktu s Bohom. Mária nás učí, ako je potrebné nájsť v našich dňoch, popri všetkých aktivitách, momenty rozjímania a uvažovania nad tým, čomu nás chce Pán naučiť, o tom, ako je prítomný a ako pôsobí vo svete a v našom živote: byť schopný zastaviť sa na chvíľu a meditovať. Sv. Augustín prirovnáva meditáciu nad Božími tajomstvami k prijímaniu pokrmu a používa sloveso „prežúvať“, ktoré sa vyskytuje v celej kresťanskej tradícii. Božie tajomstvá tak majú neustále rezonovať v nás samých, aby sa v nás udomácnili, a nasýtili nás tak, ako jedlo ktoré je nevyhnutné pre náš život. A sv. Bonaventúra odvolávajúci sa na slová Svätého písma hovorí, že „je potrebné neustále prežúvať, aby sa vrelý zápal duše mohol upevniť.“ (Coll. Hex In, ed. Quaracchi 1934, s. 218). Meditovať teda znamená vytvoriť v nás stav sústredenia, vnútorného ticha, potrebného na uvažovanie a prijímanie tajomstiev našej viery a na vnímanie toho, čo Boh koná v nás, a nie len na veci, ktoré prichádzajú a odchádzajú. Toto prežúvanie môžeme robiť rôznymi spôsobmi. Napríklad, môžeme si vziať krátky úryvok zo Svätého písma, predovšetkým z Evanjelia, zo Skutkov apoštolov alebo listov apoštolov, či prečítať si pasáže nejakého duchovného autora, ktorý je nám blízky, a ktorý približuje realitu Boha v dnešnej dobe. Možno si nechať poradiť aj od spovedníka alebo duchovného vodcu, premýšľať, pozastaviť sa nad tým, čo sme čítali usilujúc sa porozumieť tomu, čo prečítaný text hovorí mne, čo mi hovorí dnes, otvoriť svojho ducha tomu, čo mi chce povedať Pán a čo ma chce naučiť. Aj modlitba svätého ruženca je meditáciou: opakujúc „Zdravas Mária“ sme pozvaní k uvažovaniu a reflexii nad tajomstvom, ktoré sme vyslovili. Ale môžeme sa zaoberať i nejakou intenzívnou duchovnou skúsenosťou; nad slovami, ktoré sa nás dotkli počas účasti na nedeľnej Eucharistii. Takže vidíte, existuje mnoho spôsobov ako meditovať, a tak nadviazať kontakt s Bohom, priblížiť sa k Bohu, a tak kráčať po ceste do raja.

Drahí priatelia, vytrvalosť vo venovaní času Bohu je kľúčovým prvkom pre duchovný rast; sám Pán nám dá zakúsiť svoje tajomstvá, svoje slová, svoju prítomnosť a svoje pôsobenie. Dá nám okúsiť, aké je pekné to, keď Boh k nám hovorí; umožní mi hlbšie chápať to, čo chce odo mňa. A toto je nakoniec cieľom meditácie: zverovať sa stále viac do Božích rúk, s dôverou, s láskou a s istotou, že iba v plnení jeho vôle sme skutočne nakoniec šťastní.

Preložili: Peter Dufka a Ľubomír Rebek

Madrid otvoril brány mladým

Španielsko (16. augusta, RV) – „Vitajte v Španielsku, vitajte v Madride! Cirkev Madridu vám otvára dvere svojho srdca. Cíťte sa ako doma!“ Takto – s príslovečnou španielskou spontánnosťou a s nadšením – vítal arcibiskup Madridu kardinál Antonio Maria Rouco Varela mladých pútnikov, účastníkov Svetových dní mládeže v úvode Eucharistickej slávnosti, ktorou v utorok večer na námestí Plaza de Cibeles oficiálne otvoril 26. svetové dni mládeže. Svätú omšu za účasti asi 300 tisíc mladých z rôznych kútov sveta koncelebrovalo približne 800 biskupov, arcibiskupi, kardináli a asi 8 tisíc kňazov.

Organizátori SDM sa rozhodli, že táto uvítacia sv. omša sa bude slúžiť na počesť bl. Jana Pavla II. Zaujímavosťou je, že pri liturgii bol použitý výnimočný evanjeliár. Jednak preto, že ide o evanjeliár, ktorý bol počas pohrebu pápeža Wojtylu položený na jeho rakve a jednak preto, že uchováva ampulku krvi blahoslaveného Jána Pavla II., je teda relikviárom. Celá slávnosť otvorenia SDM 2011 sa niesla v duchu spomienky na neho ako na pôvodcu tradície svetových stretnutí mladých, ktorú začal v roku 1985. Milovaný pápež tak medzi mladými bol špeciálnym spôsobom prítomný.

Kardinál Varela v homílii vyzdvihol „bezodnú lásku“ tohto nezabudnuteľného pápeža, ako ho mnohí nazývajú, keď mladým povedal: „Jeho pontifikátom sa začal nový vzťah medzi Cirkvou a mládežou. A je dobré, že tento vzťah sa naďalej rozvíja. Ján Pavol II. miloval bez kompromisov a to vás priťahuje!“

Od osoby a svedectva blahoslaveného Jána Pavla II. upriamil arcibiskup Madridu pozornosť mladých na osobu Ježiša Krista: „Kristus, drahí mladí, je ten, ktorý vás hľadá a ide vám v ústrety počas týchto Svetových dní mládeže v Madride. Nechať sa ním nájsť je kľúčom k úspechu,“ povedal kardinál a vyzval mladých, aby odpovedali na túto výzvu a Kristus im ukáže cestu a dá pravé šťastie.

V závere eucharistickej slávnosti mladých pozdravil kardinál Stanislaw Rylko, predseda Pápežskej rady pre laikov, ktorá stretnutie organizuje. Aj on sa vrátil k osobe blahoslaveného Jána Pavla II., keď mladým pripomenul: „Nebojte sa! Rozhodnúť sa v živote pre Krista je vzácnu perlou, za ktorú sa oplatí dať všetko!“

Relikvia Jána Pavla II. v Madride

Pri príležitosti inauguračnej sv. omše Svetových dní mládeže 2011 priniesli z poľského Krakova relikviu blahoslaveného Jána Pavla II.

Ostenzorium (liturgická ozdobná schránka) má tvar knihy a má pripomínať knihu Evanjelia, ktorá bola počas pohrebných obradov umiestnená na rakve s telom Jána Pavla II. na Námestí sv. Petra vo Vatikáne.

Pri tejto príležitosti môžu získať mladí pútnici – po splnení Cirkvou určených podmienok – plnomocné odpustky.

Slávnostnou otváracou svätou omšou sa v Madride začal aj akýsi festival mladosti v podobe rôznych podujatí a sprievodných aktivít, koncertov, výstav, svedectiev, ale aj v podobe prehlbenia vzťahu k Bohu a blíznym. Dnešným dňom sa začal trojdňový cyklus katechéz s biskupmi na 250 miestach v Madride a okolí, v 35 jazykoch.

Španielska tlač o SDM

Túto udalosť komentujú všetky španielske denníky:

Článok na titulnej strane španielskeho denníka „La Razon“ má vo svojom názve, že „vláda nebude mať s návštevou pápeža žiadne výdavky“. Príloha denníka obsahuje darček v podobe červenej vlajky s logom Svetových dní mládeže a na prvej stránke fotografiu Svätého Otca. Očakávaniu začiatku tejto udalosti sú venované 2 stránky doplnené o sériu fotografií. Ďalších desať strán prehlbuje tému tohtoročných SDM a veľký priestor tiež poskytli úvodnej svätej omši, ktorá sa bude konať dnes večer. „Madrid sa modlí v siedmich jazykoch“ – to je názvom ďalšieho článku, v ktorom sa nachádzajú niektoré anticipované myšlienky kardinála Rouca Varelu, medzi ktoré patrí modlitba za obete vojenských konfliktov, za ženy, ktoré pristúpili k potratu i za nenarodené deti, ako aj informácie, že počas tohto stretnutia zaznie i modlitba v arabčine za mladých vo Svätej zemi a nebude chýbať ani spomienka na blahoslaveného pápeža Jána Pavla II. Dnes pokračovali i ďalšie prípravné aktivity spojené s návštevou pápeža Benedikta XVI. V Parco Retiro bolo umiestnených 200 spovedníc na mieste, kde sa bude konať Burza povolání, z ktorých jedna poslúži Benediktovi XVI. na vysluhovanie sviatosti zmierenia mladým.

Denník El Pais informoval, že primátor mesta sa dištancuje od manifestácie proti návšteve pápeža, ktorá sa bude konať vo štvrtok, a zdôraznil, že prítomnosť pápeža bude veľkou udalosťou pre všetkých občanov.

Ďalší denník La Gaceta na úvodnej strane uverejnil článok pod titulom: „Pápež bude kritizovať zákony o potratoch a legalizáciu homosexuálnych párov“. Obrana života a rodiny budú v centre posolstva mládeže. Venuje tiež priestor fotografiám približujúcim atmosféru SDM a zaoberá sa i otázkou, prečo je Španielsko z his-

torického a kultúrneho hľadiska kresťanské. V ďalšom článku tento denník dáva do súvislosti pápeža a isté arabské príslovie, ktoré hovorí, že tri veci sa nepodari nikdy ukryť: oheň, láska a ťava na púšti. Pápež počas SDM vraj spôsobí to isté. Denník reaguje i na malé percento mladých, ktorí protestujú proti návšteve Svätého Otca a ktorí sú podľa tohto periodika „nástrojom niekoho iného“. Výstižným titulkom článku „Jediná mládež ktorá zaváži je tá, ktorá pricestovala na SDM“ porovnáva tieto dve skupiny mladých ľudí, ktorých hodnotová orientácia je diametrálne odlišná.

—pd-, jak, ej—

V Madride prvé katechézy

V stredu ráno sa v Madride začali katechézy podľa jazykov jednotlivých národov. Mladí Slováci sa z kapacitných dôvodov stretli na dvoch miestach. V kostole De la Merced viedol katechézu provinciál Saleziánov Don Karol Maník. Vo farnosti „Svätej Anny a nádeje“ sa mladým prihovoral žilinský biskup a predseda Rady KBS pre mládež a univerzity Mons. Tomáš Galis.

Spoločnou témou katechéz bola prvá časť hesla Svetových dní mládeže 2011 „Zakorenení v Kristovi“.

Už pred príchodom do kostola prechádzali mladí okolo viacerých symbolov. Dnešným symbolom boli korene, boli umiestnené na zemi, aby po nich mladí pútnici šliapali. „Aby sme si lepšie uvedomili, čo sa deje často krátko v našom živote - šliapeme po koreňoch, po tradíciách, myslíme si, že zaujímavé je len to, čo je nové a čo ide proti minulosti.“ - povedal pred asi 1500 mladými v kostole a na nádvorí pred chrámom katechézy moderátor a tanečník Pavol Danko. Nasledoval humorový prierez predstavy budúcnosti o dôsledkoch pošliapania koreňov. Humorná prezentácia sa stretla s búrlivým ohlasom mladých. Do aktivít pred katechézou sa zapojilo aj 30 slovenských kňazov, ktorí pútnikov sprevádzajú. Účastníci katechéz sa symbolicky prostredníctvom papierových konfiet spojili s koreňom, ktorý predstavuje oltár, na ktorom sa koná obeta Ježiša Krista.

Samotnej katechéze sa následne venoval biskup Galis. „Neviem, či vás dokážem ešte po týchto všetkých krásnych aktivitách zaujať“ - zavtipkoval biskup na úvod katechézy. „Kristus je ten, ktorý je pôvodcom aktivity. On nás pozýva, aby sme svoj život naplnili. On dáva seba. Nie je ako billboard, ktorý nás niekedy klame. On je Cesta, Pravda a Život. On nás o nič neukracuje, on dáva.“ - povedal biskup. Podľa neho sa Boh neprestáva dávať človeka ani vtedy, keď sám človek zlyháva. Prípady Márie Magdalény, ale aj prípad Judáša nám ukazujú, že je na rozhodnutí človeka, či korene, ktoré nám Boh ponúka, vieme opäť objaviť, alebo ich pošliapeme. „Je potrebné žiť prítomný okamih. Teraz

a tu. Práve preto je podľa slov biskupa Galisa potrebný osobný vzťah ku Kristovi. Nestačí, že sme vieru prijali ako tradíciu a už vôbec nepostačuje, ak si hovoríme, že na ňu možno budeme mať čas neskôr. „Teraz a tu. Viera nie je o osobnom výkone, ale o vzťahu, ktorý sa hlboko zakorení v našom živote.“ - povzbudil mladých biskup. „Boh nie je teória, ale Osoba, milujúci Otec. Viera je slobodným úkonom. Viera je dobrodružstvom a Boh ho chce s nami prežiť“.

Po ukončení katechézy slávili pútnici s biskupom Galisom svätú omšu.

Vo večerných hodinách sa v kultúrnom programe predstavili aj reprezentanti Slovenska, skupina Jenůs Brothers vystúpila v divadle Templet de Musica del Retiro.

Vo štvrtok pokračoval program SDM v Madride katechézami v jednotlivých farnostiach. V slovenskom jazyku ich videli žilinský biskup Tomáš Galis a bratislavský eparcha Peter Rusnák.

Témou katechéz bola druhá časť posolstva Benedikta XVI. „Postavení na Ježišovi“ a symbolom dňa bol kríž. „Božia logika je niekedy iná, ako tá naša.“ - povedal na úvod moderátor Pavol Danko.

Kostol vo farnosti Svätej Anny sa zaplnil okrem mladých pútnikov zo Slovenska aj dopravnými značkami rôzneho druhu. Pred oltárom bola výstražná značka s číslom 33, ktoré symbolizovalo dĺžku života Ježiša Krista. „Pri kríži sa chceme posilniť. Svet uteká od kríža a bolesti, nechápe, že s Kristom môže byť premenený na spásu.“ povedal moderátor. Medzi aktivitami pred samotnou katechézou bolo napríklad vzájomné naťahovanie chrbtice v štýle „opri sa o mňa, bude ti dobre.“

Andrej Darmo z organizačného tímu predstavil dar, ktorý Svätému Otcovi odovzdá pri spoločnom obede v piatok Slovenka Eva Janošiková.

Eparcha Peter Rusnák mladým zdôraznil, že ak chceme počúvať Boha, je potrebné, aby sme boli pokorní. Aby sme otvorili srdcia a chceli počúvať. „Križ je symbolom smrti. Je to niečo, čo nás zabíja a ničí. Prečo má kresťan ohlasovať tak strašný symbol?“ - položil

mladým eparcha otázku na úvod. Každý z nás má podľa neho svoje predstavy o živote. Ale postupne zisťujeme, že nám niečo neustále tieto naše plány narušuje. „Je to niečo, čo sa mi postaví do cesty. Ľudskou reakciou je boj. Snažíme sa prekážku odstrániť. Ak nám utrpenie dáva zmysel, dá sa to vydržať. Pozrite len na športovcov alebo študentov pred skúškou. Trpíš, ale má to zmysel. Ale to nie je kríž.“ Krížom v našom živote môže byť podľa eparchu Rusnáka otec alkoholik, brat narkoman, či ľudia v práci, ktorí mi robia napriek. „Je to pohoršenie kríža. Boh sa zjavil v Synovi, ktorý zomrel na kríži. Prečo to neurobil ako triumfujúci kráľ? Mohol byť pokoj a všetci by sa mu podriadili. Ale on prijal kríž.“ Podľa eparchu je to preto, že Boh nám ukazuje, že ideme zlým smerom. Naše hodnoty, alebo to, čo si myslíme, že sú hodnoty, nie je to, čo je skutočne pre nás potrebné. Hodnoty však nemôžeme prijímať z donútenia. Pohoršenie kríža spočíva v tom, že Ježiš nemusel trpieť na kríži, ale trpel. Rozhodol sa ho prijať. Pretože miloval. V tom je tajomstvo sila kríža. Len láska ho dokáže vysvetliť. „Ja si zaslužím smrť na kríži, nie On. Až toto vedomie nám dáva silu prijať v živote to, čo sa javí kríž.“ – dodal eparcha Peter Rusnák. „A na to, aby sme mali túto silu a lásku, je potrebné žiť život s Bohom. Je potrebné dať mu v živote príležitosť.“

Pútnici následne slávili spolu s eparchom liturgiu. Po nej sa presunuli do centra mesta, kde sa uskutočnilo slávnostné privítanie Svätého Otca.

Piatok bol v Madride záverečným dňom katechéz. Obaja biskupi si vymenili farnosti a teda i poslucháčov, pútnikov zo Slovenska.

Kostol sa ešte pred katechézou zahalil do spleti stúh červenej, žltej a oranžovej farby. Tie symbolizovali nielen farby SDM2011, ale i tému, ktorou bolo svedectvo.

Súčasťou programu pred katechézou bolo i vystúpenie slovenského reprezentanta v kultúrnej oblasti- skupiny Jenoi's brothers. Tí v Madride absolvovali dve úspešné vystúpenia. Aj ich posledné vystúpenie vo farnosti sa stretlo s veľkým ohlasom.

„Koho máme radi, pre toho sme ochotní obetovať veľa. Láska však neprichádza len tak, sama od seba, láska sa treba učiť.“ – povedal na úvod biskup Galis. „Počúvať, ale aj kriticky vedieť zhodnotiť nové pohľady na život. Žiaľ, sme dnes veľmi zamilovaní do seba. Uzatvárame sa. Sme sklamaní zo všetkého. A nakoniec i zo seba.“ Človek môže dnes uveriť jedine svedectvu. Je to svedectvo, ktoré vychádza zo života a podporuje život. „Nie sú to len prázdne reči, je to reálna možnosť. Ale len vtedy, ak sme zosynchronizovaní s Bohom.“ – podotkol biskup Galis. Čím hlbšie budú naše korene, tým vyššie stavby budeme môcť podľa neho stavať. „Aj Gaudí videl do budúcnosti. Nevidel svoje dielo Sagrada Famiglia dokončené, ale videl do budúcnosti. „Ani my všetko nestihneme okamžite, ale dávajme svedectvo dnes. A ono prinesie ovocie v budúcnosti.“ – uzavrel biskup Galis.

Po katechéze nasledovali práce v skupinkách a po nich svätá omša.

Z Madridu Jozef Kováčik

20. zahraničná apoštolská cesta pápeža Benedikta XVI. v Madride

Vatikán/Španielsko (18. augusta, RV) – Odletom pápeža Benedikta XVI. z Ríma do Madridu sa 18. augusta začala jeho 20. zahraničná apoštolská cesta. Hlavným cieľom tejto návštevy Španielska je účasť Svätého Otca na Svetových dňoch mládeže, avšak na programe má aj ďalšie stretnutia. V Madride na medzinárodnom letisku Barajas pristal napoludnie o 12.00 hod., kde ho privítal apoštolský nuncius Mons. Renzo Fratini, kráľ a kráľovná Španielska, arcibiskup Madridu kardinál Antonio Maria Rouco Varela, politickí predstavitelia, španielski kardináli, biskupi. Po vojenskej prehliadke a hymnách v rámci uvítacieho ceremonálu, po privítaní kráľom Španielska, predniesol svoj prvý príhovor Svätý Otec:

„Drahí bratia a sestry Madridu a celého Španielska,

Veličenstvo, ďakujem Vám, že ste ma spolu s kráľovnou prišli privítať, i za Vaše láskavé a milé slová na privítanie. Slová, ktoré vo mne oživujú nezabudnuteľné prejavy sympatií, ktorých sa mi dostalo v priebehu mojich predchádzajúcich návštev Španielska, osobitne v priebehu mojej nedávnej cesty do Santiaga de Compostela a Barcelony. Čo najsrdečnejšie pozdravujem všetkých prítomných tu v Barajase, aj tých, ktorí sledujú túto ceremóniu prostredníctvom rozhlasu a televízie. S veľkou vďačnosťou sa chcem zmieniť i o tých, ktorí v cirkevnom i občianskom prostredí s nemalým úsilím a obetavosťou prispeli svojím nasadením a prácou k tomu, aby sa tieto Svetové dni mládeže v Madride mohli úspešne konať a priniesť hojné ovocie.

Rád by som tiež z celého srdca poďakoval za pohostinnosť mnohých rodín, farností, kolégií a ďalších inštitúcií, ktoré prijali mladých ľudí prichádzajúcich z celého

sveta, najprv v rôznych regiónoch a mestách Španielska a teraz v Madride, v tomto veľkom a kozmopolitnom meste, ktorého brány sú stále otvorené.

Som tu, aby som sa stretol s tisíckami mladých ľudí celého sveta, katolíkmí, stúpenkami Krista alebo tými, ktorí hľadajú pravdu, dávajúcu pravý zmysel ich existencii. Prichádzam ako Petrov nástupca, aby som utvrdil všetkých vo viere a prežil niekoľko dní v intenzívnej pastoračnej činnosti, aby som hlásal, že Ježiš Kristus je Cesta, Pravda a Život, aby som dal podnet k budovaniu Božieho kráľovstva vo svete, medzi nami; aby som povzbudil mladých ľudí k osobnému stretnutiu s priateľom Kristom a tak, aby zakorenení v jeho osobe konvertovali na jeho verných učeníkov a odvážnych svedkov.

Prečo a za akým účelom prišlo toto množstvo mladých ľudí do Madridu? I keď by odpoveď mali dať predovšetkým samotní mladí, možno si ľahko domyslieť, že ich sem priviedla túžba počúvať Božie Slovo, ako je to v motte týchto Svetových dní mládeže, aby stávali na Kristovi a boli pevní vo viere.

Mnohí z nich počuli Boží hlas, možno len ako ľahký vánok, ktorý ich podnietil hľadať ho usilovnejšie a zdieľať s druhými skúsenosť sily, ktorú má Boží hlas v ich živote. Tento objav živého Boha prebúdza mládež a otvára im oči k výzvam sveta v ktorom žijú, vrátane jeho obmedzení a možností. Vidia povrchnosť, konzumizmus a požívačnosť, banalizovanie sexualitu, nedostatok solidarity, toľkú korupciu. A vedia, že bez Boha by bolo ťažko možné čeliť týmto výzvam, byť skutočne šťastnými a vkladať všetko svoje nadšenie do uplatňovania autentického života. S ním po boku sa im však dostane svetla na cestu i dôvod k nádeji, bez toho, aby ustupovali svojim najvznešenejším ideálom, ktoré budú motivovať ich veľkorysú úsilie pri budovaní spoločnosti, v ktorej je rešpektovaná ľudská dôstojnosť a skutočné bratstvo. Tu, v týchto dňoch, majú prednostnú príležitosť spájať svoje očakávania, vzájomne si vymieňať bohatstvá svojich kultúr a skúseností, vzájomne sa oduševňovať na ceste viery a života, v ktorom sa niektorí možno cítia osamotení alebo zneuznávaní v každodennom prostredí. Avšak nijako nie sú osamotení. Mnohí ich vrstovníci majú tie isté túžby a s dôverou v Krista vedia o budúcnosti, ktorú majú pred sebou a neboja sa radikálnych záväzkov, ktoré dávajú platnosť celému životu. Je preto mojou nesmiernou radosťou ich počuť, modliť sa s nimi a sláviť eucharistiu spolu s nimi. Svetové dni mládeže nám prinášajú posolstvo nádeje, ako šum sviežeho a čistého vzduchu oživujúceho vanutie, ktoré nás naplňa dôverou voči zajtrajšku Cirkvi a sveta.

Zaiste, nechýbajú ťažkosti. Pretrvávajú napätia a strety na mnohých miestach sveta, vrátane prelievania krvi. Spravodlivosť a najvyššia hodnota ľudskej osoby sú ľahko podrobované sebeckým, materialistickým a ideologickým záujmom. Nie vždy je náležité rešpektované životné prostredie a príroda, ktorú Boh stvoril s toľkou láskou. Mnohí mladí pozerajú s obavami do budúcnosti, pretože hľadajú dôstojnú prácu, pretože o ňu prišli,

alebo je neistá a nestála. Iní potrebujú byť varovaní, aby nepadli do osídien drog, alebo potrebujú účinnú pomoc, pokiaľ do nich bohužiaľ upadli. Nemálo ich v dôsledku svojej viery v Krista trpí diskrimináciami, ktoré prechádzajú k otvorenému či skrytému pohrdaniu a prenasledovaniu, ku ktorému dochádza v rôznych regiónoch a krajinách. Sú prenasledovaní s cieľom donútiť ich, aby sa od neho vzdialili, sú odstraňované znamenia jeho prítomnosti vo verejnom živote a je zamlčované jeho sväté meno. Ja však prichádzam, aby som povedal mladým ľuďom s celou silou svojho srdca: nič a nikto vás neoberie o pokoj, nehanbite sa za Pána. On sa neváhal stať jedným z nás a zakúšať naše protivenstvá, aby nás priviedol k Bohu a tak nás zachránil.

V tejto súvislosti je treba naliehavo pomáhať mladým Ježišovým učeníkom, aby zostali pevní vo viere a vzali na seba úžasné dobrodružstvo ju hlásať a otvorene dosvedčovať vlastným životom. Vydávať odvážne, rozhodné a rozvážne svedectvo naplnené láskou k bratom, bez ukrývania vlastnej kresťanskej identity v ovzduší úctivého spoluzitia s inými legitímnymi postojmi a vyžadovať zároveň patričný rešpekt k tomu svojmu.

Veličenstvo, ešte raz ďakujem za Vaše milé privítanie, a rád by som tiež vyjadril svoju úctu a blízkosť všetkým obyvateľom Španielska, rovnako ako svoj obdiv k tejto zemi, tak bohatej na dejiny a kultúru, životnosť viery, ktorá priniesla toľko plodov v mnohých svätých a sväticiach všetkých čias, v mnohých mužoch a ženách, ktorí opustili svoju vlasť, aby prinášali evanjelium do všetkých kútov sveta, a v toľkých priamych, solidárnych a dobrotou oplývajúcich ľuďoch na celom ich území. Je to obrovský poklad, ktorý zaiste stojí za to, aby bol uchovávaný konštruktívnym postojom k všeobecnému dobru dneška a ponúkať tak do budúcnosti žiarivý horizont novým generáciám. I napriek tomu, že v súčasnosti existujú dôvody ku starostiam, u Španielov prevláda túžba prekonať ich svojim charakteristickým dynamizmom, ku ktorému značne prispievajú ich hlboké kresťanské korene, ktoré boli tak plodné v uplynulých storočiach.

Čo najsrdečnejšie pozdravujem všetkých drahých španielskych a madridských priateľov a tých, ktorí prišli z iných krajín. V týchto dňoch budem s vami spojený a budem mať na mysli všetkých mladých ľudí, osobitne tých, ktorí prechádzajú skúškami najrôznejšieho druhu. Zverujem toto stretnutie Najsvätejšej Panne Márii a príhovoru svätých ochrancov týchto dní a prosím Boha, aby synov i dcéry Španielska stále požehnával a chránil. Ďakujem.

Po úvítacom ceremoniáli sa Svätý Otec papamobilom premiestnil do sídla apoštolskej nunciatúry.

Pozdrav Benedikta XVI. na Plaza de Cibeles

Po 19.00h na Námestí Independencia, pri jednej z hlavných mestských brán „Puerta de Alcalá“ privítal pápeža madridský starosta. Po výmene darov Benedikt

XVI. pri bráne zasadil olivovníka ako odkaz na motto stretnutia „zakorenení v Kristovi“. Potom Svätý Otec papamobilom pokračoval v ceste na námestie Plaza de Cibeles. Tu ho nadšene očakávali státisíce účastníkov tohtoročného svetového stretnutia mladých.

Uvítaciu slávnosť otvorila hymna SDM 2011 s názvom „Pevní vo viere“, ktorej autorom je Mons. César Franco, pomocný madridský biskup a generálny koordinátor stretnutia.

Po pozdravných slovách kardinála Rouca Varelu predniesol svoj pozdrav Svätý Otec:

Drahí mladí priatelia,

je pre mňa veľkou radosťou, že sa s vami môžem stretnúť tu, v centre tohto krásneho mesta Madrid, ktorého kľúče mi s veľkou láskou odovzdal pán primátor. Dnes je tiež hlavným mestom mladých ľudí celého sveta, kam celá Cirkev upiera svoje oči. Pán nás zhromaždil, aby sme počas týchto dní prežívali nádhernú skúsenosť Svetových dní mládeže. Vašou prítomnosťou a účasťou na sláveniach zaznie Kristovo meno v každom kúte tohto slávneho mesta. Modlime sa, aby jeho posolstvo nádeje a lásky našlo odozvu aj v srdciach tých, ktorí neveria, alebo sa vzdialili od Cirkvi. Ďakujem vám za nádherné prijatie, ktorého sa mi dostalo, keď som vstúpil do mesta, je to znamením vašej lásky a blízkosti Petrovmu nástupcovi.

Pozdravujem pána kardinála Stanislaw Rylka, predsedu Pápežskej rady pre laikov a jeho spolupracovníkov z tohto dikastéria a ďakujem im za všetku túto prácu. Rovnako ďakujem pánovi kardinálovi Antoniovi Maria Roucovi Varelovi, arcibiskupovi Madridu, za jeho milé slová a za úsilie celej jeho arcidiecézy, spolu s ostatnými diecézami Španielska, pri príprave týchto Svetových dní mládeže, na ktorých sa pracovalo aj v ďalších miestnych cirkvách po celom svete. Ďakujem národným, regionálnym a lokálnym predstaviteľom za ich prítomnosť a za ich spoluprácu na príprave tohto veľkého stretnutia. Ďakujem bratom v biskupskej službe, kňazom, seminaristom, zasväteným osobám a veriacim, ktorí sú tu prítomní a ktorí prišli spolu s mladými, aby prežili tieto intenzívne dni púte na stretnutie s Kristom. Z celého srdca pozdravujem všetkých vás v Pánovi a opakujem, že som veľmi šťastný, že tu môžem byť s vami. Nech plameň Kristovej lásky nikdy nezhasne vo vašich srdciach.

Drahí mladí, hovoriaci po francúzsky, mnohí z vás odpovedali na Pánovo volanie, aby ste sa s ním prišli stretnúť do Madridu. Blahoželám vám! Vitajte na Svetových dňoch mládeže! Nesiete v srdci otázky a hľadáte odpovede. Neustále hľadanie je dobrou vecou. Hľadáte predovšetkým pravdu, ktorá nie je iba myšlienkou, ideológiou, alebo sloganom, ale Osobou, Kristom, samým Bohom, ktorí prišli medzi ľudí! Máte pravdu, ak chcete svoj život zakoreniť v ňom, ak chcete postaviť svoj život na Kristovi. On vás miluje odjakživa a pozná vás lepšie ako ktokoľvek iný. Nech tieto dni bohaté na modlitbu, učenie a stretnutia vám pomôžu nanovo ho objaviť a lepšie ho milovať. Nech vás Kristus sprevádza v tomto milostivom čase, počas ktorého Ho všetci oslavujeme a modlíme sa k nemu.

Môj pozdrav rozširujem aj na mnohých mladých, ktorí hovoria po anglicky a prišli do Madridu. Nech tieto dni modlitby, priateľstva a slávania priblížia jedných k druhým a k Pánovi Ježišovi. Urobte z dôvery v Kristovo slovo základ vašich životov. Zakorenení a postavení na ňom, pevní vo viere a otvorení sile Ducha nájdete vaše miesto v Božom pláne a obohatíte Cirkev vašimi darmi. Modlime sa jedny za druhých, aby sme mohli byť radosťmi svedkami Krista dnes a navždy. Nech vás všetkých žehná Boh!

Drahí priatelia hovoriaci po nemecky! S láskou pozdravujem všetkých vás. Som veľmi rád, že ste prišli v tak veľkom počte. Počas týchto dní budeme vyznávať, prehlbovať a spoločne odovzdávať našu vieru v Krista. Vždy nanovo zakusujeme: je to On, kto dáva skutočný zmysel nášmu životu. Otvorme naše srdce Kristovi. On nám daruje naplnený čas radosti a milosti tu v Madride.

Drahí talianski mladí! Pozdravujem vás s veľkou láskou a teším sa z vašej veľkej účasti, ktorú oživuje radosť viery. Prežívajte tieto dni v duchu intenzívnej modlitby a bratstva, svedčiac o vitalite Cirkvi v Taliansku, o farnostiach, združeníach, hnutiach. Podelte sa so všetkými o toto bohatstvo. Ďakujem.

Drahí mladí z rôznych krajín, kde sa hovorí po portugalsky a všetci tí, ktorí vás sprevádzajú, vitajte v Madride! Všetkých vás pozdravujem a pozývam vás, aby ste vystúpili až k večnému prameňu vašej mladosti a spoznali absolútneho protagonistu tohto Svetového dňa a dúfam, že aj vášho života Krista Pána. Počas týchto dní budete počuť jeho slovo. Nechajte, aby vás toto slovo preniklo a zakorenilo sa vo vašich srdciach a na ňom vybudujte svoj život. Pevní vo viere budete ohnivkom veľkej reťaze veriacich. Nemôžete veriť bez pomoci viery ďalších a mojou vierou pomáham vo viere ďalším. Cirkev vás potrebuje a vy potrebujete Cirkev.

Pozdravujem mladých z Poľska, spolurodákov blahoslaveného Jána Pavla II., iniciátora Svetových dní mládeže. Teším sa z vašej prítomnosti tu v Madride! Prajem vám požehnané dni, dni modlitby a upevnenia puta s Ježišom. Nech vás vedie Boží Duch.

Po príhovore Svätého Otca piati mladí, reprezentujúci všetky kontinenty privítali medzi sebou hlavu Katolíckej cirkvi každý vo svojom jazyku na znak univerzálnosti

Cirkvi. Nasledovalo krátke liturgické čítanie a príhovor pápeža Benedikta XVI.

Drahí priatelia,

ďakujem za láskavé slová, s ktorými sa na mňa obrátili mladí zástupcovia piatich kontinentov. S láskou pozdravujem všetkých, ktorí sa tu zhromaždili, mladých Oceánie, Afriky, Ameriky, Ázie a Európy. A tiež tých, ktorí nemohli prísť. Vždy na vás myslím a modlím sa za vás. Boh mi dal milosť, že vás môžem vidieť a počuť zblízka a spolu s vami sa ponoriť do počúvania jeho Slova. V čítaní, ktoré sme si vypočuli, zaznel úryvok z evanjelia v ktorom sa hovorí o prijatí Ježišových slov a ich uvedení do života. Sú slová, ktoré slúžia iba pre zastavenie a odchádzajú ako vietor; ďalšie pomáhajú myslí v niektorých aspektoch; slová Ježiša ale musia dosiahnuť srdce, zakoreniť sa v ňom a formovať celý život. Bez toho zostávajú prázdne a pomínutelné. Nepribližujú nás k Nemu. A týmto spôsobom je Kristus ďaleko, ako jeden hlas medzi mnohými ďalšími, ktoré nás obklopujú a na ktoré sme už zvyknutí. Okrem toho, Učiteľ ktorý hovorí, neučí to, čo počul od iných, ale to, čím je On sám, jediný, ktorý skutočne pozná cestu človeka k Bohu, pretože On sám ju pre nás otvoril, vytvoril ju, aby sme mohli dosiahnuť autentický život, ten, ktorý vždy stojí za to, aby bol žitý za každých okolností, a ktorý ani smrť nemôže zničiť. Evanjelium pokračuje vysvetľujúc tieto veci sugestívnym obrazom toho, kto buduje na pevnej skale, odolnej proti útokom, v protiklade s tým, kto buduje na piesku, možno na rajskom mieste ako by sme dnes povedali, ale všetko sa zrúti pri prvom nápoře vetra a premení sa na ruinu.

Drahí mladí, skutočne počúvajte Pánove slová, aby boli vo vás "duch a život" (Jn 6,63), korene, ktoré živia vaše bytie, kritériá vedenia, ktoré nás pripodobňujú osobe Krista: byť chudobní duchom, hladní po spravodlivosti, milosrdní, čistého srdca, šíritelia pokoja. Robte to každý deň, pravidelne, ako sa to robí so skutočným Priateľom, ktorý nás nepodvedie a s ktorým sa chceme podeliť o životnú cestu. Viete veľmi dobre, že keď nekráčame vedľa Krista, ktorý nás vedie, rozídeme sa po iných cestách, ako napríklad po našich slepých a egoistických impulzoch, po lákadlách, ktoré lichotia, sú zaujímavé, no vo vnútri zanechávajú prázdno a frustráciu.

Využite tieto dni, aby ste lepšie spoznali Krista a nadobudli istotu, že zakorenení v ňom, váš entuziazmus, vaša veselosť, vaše túžby ísť ďalej a dosiahnuť to, čo je najvyššie - Boha, majú vždy budúcnosť, pretože život v plnosti je už ukrytý vo vašom bytí. Nechajte ho rásť s Božou milosťou, veľkodušne a bez priemernosti, berúc vážne do úvahy svätosť ako cieľ. A pred našimi slabosťami, ktoré nás niekedy sužujú, počítame aj s Pánovým milosrdenstvom, ktorý je vždy pripravený podať nám ruku a ktorý nám ponúka odpustenie prostredníctvom sviatosti zmierenia. Budujúc na pevnej skale bude váš život nielen pevný a stabilný, ale prispeje k nasmerovaniu Kristovho svetla na vašich vrstovníkov a na celé ľudstvo prezentujúc tak platnú alternatívu pre tých všetkých, ktorí sa v živote opustili, pretože základy

vlastnej existencie boli málo pevné. Pre tých mnohých, ktorí sa uspokojia iba so sledovaním módnym prúdov, utiekajú sa k dočasnému záujmu, zabúdajúc na skutočnú spravodlivosť, alebo sa skrývajú vo vlastných názoroch namiesto toho, aby hľadali pravdu bez prídavkov.

Áno, je veľa tých, ktorí veria, že sú bohovia, myslia si, že nepotrebujú korene, ani základy, ktorými nie sú oni sami. Chceli by rozhodovať iba sami o tom, čo je pravda a čo nie, čo je dobro, alebo zlo, spravodlivé či nespravodlivé; rozhodovať o tom kto je hodný žiť, alebo môže byť obetovaný na oltári ďalších perspektív; v každej chvíli robiť náhodné kroky, bez určeného smeru nechajúc sa viesť chvíľkovým impulzom. Tieto pokušenia sú vždy pripravené. Je dôležité im nepodľahnúť, pretože v skutočnosti vedú k niečomu hmlistému, k existencii bez horizontov, k slobode bez Boha. My, naopak, vieme dobre, že sme boli stvorení slobodní, presnejšie na Boží obraz, pretože sme protagonistami hľadania pravdy a dobra, zodpovední za naše skutky a nie slepí vykonávatelia, kreatívni spolupracovníci pri úlohe kultivovania a okrášľovania stvoreného diela. Boh si želá zodpovedného spoločníka, niekoho, kto s ním môže viesť dialóg a milovať ho.

Prostredníctvom Krista to môžeme skutočne dosiahnuť a zakorenení v ňom dáme krídla našej slobode. Nie je práve toto dôvodom našej veľkej radosti? Nie je práve toto pevnou zemou na vybudovanie civilizácie lásky a života, ktorá bude schopná humanizovať každého človeka?

Drahí priatelia: buďte opatrní a múdri, vybudujte svoj život na pevnom základe, ktorým je Kristus. Táto múdrosť a opatrnosť bude viesť vaše kroky, nič vás nezastraší a vo vašom srdci bude kralovať pokoj. Vtedy budete pozhnaní, šťastní a vaša veselosť nakazí aj ostatných. Budú sa pýtať, aké je tajomstvo vášho života a zistia, že skala, ktorá drží celú budovu a o ktorú sa opiera celá vaša existencia, je samotná osoba Krista, vášho priateľa, brata a Pána, Božieho Syna, ktorý sa stal človekom, on spája celý vesmír. On zomrel za nás a vstal z mŕtvych, aby sme mali život a teraz z Otcovho trónu je aj naďalej živý a blízko všetkým ľuďom, neustále s láskou bdejúc za každého z nás.

Zverujem ovocie týchto Svetových dní mládeže Najsvätejšej Panne Márii, ktorá vedela povedať "áno" Božej vôli a učí nás ako nikto iný vernosti jej božskému Synovi, ktorého nasledovala až po jeho smrť na kríži. Nad tým všetkým budeme pozornejšie meditovať počas zastavení Krížovej cesty. Modlime sa, aby, ako Ona, naše dnešné "áno" Kristovi bolo aj nepodmienené "áno" jeho priateľstvu na konci tohto stretnutia a počas celého nášho života. Ďakujem.

-I-m-

Bohoslužba slova pokračovala modlitbami veriacich – okrem iného aj v jazyku arabskom či swahilskom – a prvé stretnutie s mladými ukončil Svätý Otec udeľením svojho apoštolského požehnania. Tým sa ukončil aj program prvého dňa jeho návštevy v najväčšom a hlavnom meste Španielska.

-jak-

Príhovor Benedikta XVI. rehoľným sestrám

Program druhého dňa Svätého Otca sa začal súkromnou sv. omšou na Apoštolskej nunciatúre v Madride. Potom sa pápež premiestnil do paláca Zarzuela, ktorý je od nunciatúry vzdialený 14 kilometrov. Tu sa uskutočnila zdvorilostná návšteva španielskeho kráľa Juana Carlosa I. s pápežom Benediktom XVI., po ktorej Svätý Otec odcestoval do El Escorial, kde v monumentálnom komplexe Kláštora sv. Vavrinca nasledovalo stretnutie s mladými rehoľnými sestrami. Pri vstupe do paláca pápeža privítal predseda správy národného dedičstva, spolu s predstaveným komunity augustiniánov, ktorí žijú v tomto komplexe. Potom sa Svätý Otec premiestnil na nádvorie komplexu, kde sa – po úvodných slovách kardinála Rouca Varelu – prihovril rehoľným sestrám, ktorých sa tu zišlo asi 1600:

Drahé mladé rehoľníčky,

počas Svetových dní mládeže, ktoré práve slávime v Madride, som veľmi rád, že sa môžem stretnúť s vami, ktoré ste zasvätili svoju mladosť Pánovi a ďakujem za milé prijatie, ktorého sa mi od vás dostalo. Vážim si, že pán kardinál arcibiskup Madridu zorganizoval toto stretnutie na tak význačnom mieste ako je Kláštor sv. Vavrinca v Escorial. Zatiaľ čo jeho slávna knižnica uchováva významné exempláre Svätého písma a rehoľných pravidiel rôznych rehoľných rodín, váš život vo vernosti povolaniu, ktoré ste dostali, je nemenej vzácny spôsob uchovávania Pánovho slova, ktoré sa odráža vo vám známych formách spirituality.

Drahé sestry, každá charizma je slovom z evanjelia, ktoré Duch Svätý pripomína svojej Cirkvi (por. Jn 14, 26). Nie nadarmo sa zasvätený život «rodí z počúvania Božieho slova a prijíma evanjelium ako normu svojho života. Život v nasledovaní čistého, chudobného a poslušného Krista sa tak stáva živou «exegézou» Božieho slova. Z neho vytryskli všetky charizmy a každé rehoľné pravidlo chce byť jeho vyjadrením, čím umožňuje vznik nových ciest kresťanského života, poznačených evanjeliovým radikalizmom.» (Ap. Exhort. Verbum Domini, 83).

Evanjeliový radikalizmus je zostať «zakorenení a postavení na Kristovi, upevnení vo viere» (Kol 2,7), čo v zasvätenom živote znamená ísť do hĺbky v láske k Ježišovi Kristovi s nerozdeleným srdcom a nepostaviť nič nad túto lásku (por. Sv. Benedikt, Regula, IV, 21), s odanosťou nevesty tak, ako to žili svätci ako napríklad Ružena Linská a Rafael Arnáiz, mladí patróni týchto Svetových dní mládeže. O osobnom stretnutí s Kristom, ktoré je pokrmom pre vaše zasvätenie, musíte svedčiť vo vašich životoch z celej premieňajúcej sily; a dnes má osobitný význam, keď «pozorujeme istý druh „zatmenia Boha“, určitú stratu pamäti, ktorá, ak aj nie je úplným odmietnutím kresťanstva, je popretím pokladu prijatej viery, čo môže viesť až k strate vlastnej najhlbšej identity» (Posolstvo k XXVI. Svetovým dňom mládeže 2011, 1). V kontexte relativizmu a vlažnosti vyvstáva potreba

tohto radikalizmu, ktorý je svedectvom zasvätenia – patriť Bohu, ktorého milujeme nadovšetko.

Tento evanjeliový radikalizmus zasväteného života sa prejavuje v bratskom spoločenstve s Cirkvou, ohniskom Božích detí, ktoré vybudoval Kristus. V spoločenstve s Pastiermi, ktorí v mene Pána ohlasujú základ viery, ktorý dostali prostredníctvom apoštolov, učenia Cirkvi a kresťanskej tradície. V spoločenstve s vašou rehoľnou rodinou, tým, že s vďakou ochraňujete jej pravé duchovné bohatstvo a zároveň si vážite aj ostatné charizmy. V spoločenstve s ostatnými členmi Cirkvi, teda laikmi, ktorí sú povolani byť svedkami toho istého Pánovho evanjelia v ich vlastnom osobitnom povolaní.

A nakoniec sa tento evanjeliový radikalizmus prejavuje v poslaní, ktoré vám chcel zveriť Boh. Počnúc kontemplatívnym životom, ktorý vo svojich kláštoroch prijíma Božie slovo vo veľavravnom tichu a adoruje jeho krásu v samote, kde prebýva On, až po rôzne cesty apoštolského života, v ktorého brázdach kľúčí semienko evanjelia pri výchove detí a mladých, pri starostlivosti o chorých a starých, pri sprevádzaní rodín, pri ochrane života, pri svedectve pravdy, pri ohlasovaní pokoja a lásky, pri misijných činoch a novej evanjelizácii a na mnohých ďalších poliach apoštolátu Cirkvi.

Drahé sestry, toto je svedectvo svätosti, ku ktorej vás volá Boh: nasledovať zblízka a bezpodmienečne Ježiša Krista v zasvätení, spoločenstve a poslaní. Cirkev potrebuje vašu mladícku vernosť, ktorá je zakorenená a postavená na Kristovi. Ďakujem za vaše veľkodušné, úplné a trvalé «áno» volaniu Milovaného. Modlím sa, aby Panna Mária podporovala a sprevádzala vašu zasvätenú mladosť so živou túžbou, aby Ona orodovala, povzbudzovala a osvecovala všetkých mladých.

V tejto atmosfére prosím Boha, aby hojne odmenil štedrú pomoc predstaviteľov zasväteného života na týchto Svetových dňoch mládeže a v jeho mene vás všetkých zo srdca žehnám. Ďakujem. Preložila Rút Lačná

Príhovor Benedikta XVI. mladým univerzitným pedagógom

Okolo poludnia sa pápež premiestnil do Baziliky sv. Vavrinca, kde sa stretol s mladými univerzitnými pedagógmi. Po úvodných slovách kardinála Rouca Varelu a jedného z mladých univerzitných pedagógov vystúpil chlapčenský spevácky zbor, po ktorom sa prítomným prihovril Svätý Otec:

S veľkou túžbou som očakával toto stretnutie s vami, mladými pedagógmi španielskych univerzít, ktorí poskytujete významnú spoluprácu pri šírení pravdy, za nie je vždy ľahkých okolností. Srdečne vás pozdravujem a ďakujem za láskavé slová privítania, rovnako ako aj za predvedenú hudbu veľkej umeleckej hodnoty, ktorá nádherne zaznela v tomto kláštore ako výrečný svedok stáročí života modlitby a štúdia. Na tomto symbolickom mieste sa harmonicky spája rozum a viera v strohých kameňoch, ktoré boli osadené do tvaru jedného z naj-

slávnejších monumentov Španielska. So zvláštnou záľubou zdravím tiež tých, ktorí sa v týchto dňoch v Avile zúčastnili na Svetovom kongrese katolíckych univerzít na tému: „Identita a poslanie katolíckej univerzity“.

Keď som tu spolu s vami, v myslí sa vraciam k svojím prvým krokom, keď som bol profesorom na univerzite v Bonne. I keď bolo vtedy vidieť mnohé jazvy vojny a nedostatky materiálnych dobier, všetko bolo prekonané nadšením a oduševneným záujmom, kontaktom s kolegami z rôznych odborov a túžbou odpovedať na základné i hraničné znepokojenia študentov. Toto obdobie na univerzite, ktoré som prežíval spolu s pedagógmi a študentmi, spoločne hľadajúcimi pravdu vo všetkých vedeckých odboroch, alebo, ako by povedal Alfonz X., nazývaný Múdry, toto „dobrovoľné stretnutie učiteľov a študentov s rovnakou túžbou získania poznatkov“ (Siete partidas, partida II, tit. XXXI), objasňuje význam a definíciu univerzity.

V motte týchto Svetových dní mládeže „Zakorenení a postavení na Kristovi, pevní vo viere“ (porov. Kol 2,7), môžete nájsť svetlo pre lepšie pochopenie vašej existencie a vášho poslania. V tomto zmysle, ako som už napísal vo svojom Posolstve mladým na prípravu týchto dní, výrazy „zakorenení“, „postavení“ a „pevní“ naznačujú pevné základy života (porov. č 2).

Avšak, kde nájdú mladí ľudia tieto referenčné body v takej rozdrobenej a nestabilnej spoločnosti? Vládne presvedčenie, že dnes je poslaním univerzitného pedagóga iba formovať kompetentných a efektívnych odborníkov, ktorí dokážu v každom okamihu uspokojiť požiadavky trhu. Tiež sa tvrdí, že jediná vec, ktorá musí dominovať v súčasnosti, sú čisto technické schopnosti. Samozrejme, že tento utilitárny pohľad na vzdelanie – aj univerzitné – sa dnes skutočne šíri najmä mimo oblasti univerzít. Avšak vy, ktorí ste podobne ako ja zažili univerzitný život a ktorí teraz pôsobíte ako univerzitní pedagógovia, bez pochyb cítite túžbu po niečom vyššom, čo korešponduje so všetkými dimenziami tvoriacimi človeka. Vieme, že ak len samotná utilita a bezprostredný pragmatizmus sú hlavnými kritériami pre rast, môžu nastať dramatické straty: bezmedzné zneužívanie vedy až po totalitaristickú politiku. Možno ich ľahko spozorovať tam, kde je minimalizované akékoľvek kritérium, ktoré by presahovalo jednoduchú kalkuláciu moci. Naopak, geniálna myšlienka univerzity je práve to, čo nás chráni od takejto redukovanej a skreslenej vízie ľudstva.

V skutočnosti univerzita bola a stále je povolaná byť domovom, kde sa vždy hľadá pravda, ktorá je človekovi vlastná. Z tohto dôvodu, a nie náhodou, práve Cirkv podporuje akademické inštitúcie, pretože kresťanská viera hovorí o Kristovi ako o Logose, skrze ktorého bolo všetko stvorené (porov. Jn 1,3) a o ľudskej bytosti, stvorenej na obraz a podobu Boha. Táto dobrá zvesť objasňuje racionalitu všetkého stvorenia a pozerá na človeka ako na bytosť, ktorá má účasť na tejto racionalite a môže ju rozpoznať. Univerzita preto stelesňuje ideál, ktorý nesmie byť skreslený ani z ideologických dôvodov, ktoré

by boli uzavreté racionálnemu dialógu, ani pre servilnosť utilitaristickej logiky trhu, ktorá vidí človeka len ako obyčajného spotrebiteľa.

Hľa, toto je vaša dôležitá a životná úloha. Vy ste tí, ktorí majú tú česť a zodpovednosť odovzdávať univerzitný ideál: ideál, ktorý ste dostali od vašich predchodcov, z ktorých mnohí boli pokorní nasledovníci evanjelia a ktorí, ako takí, sa premenili na veľikánov ducha. Musíme sa cítiť byť ich pokračovateľmi v dejinách celkom odlišných, ale v ktorých základné otázky ľudskej bytosti aj naďalej neustále vyžadujú našu pozornosť a nútia nás ísť stále ďalej. Cítime, že nás spája reťaz mužov a žien, ktorí sa usilovali o to, aby bola viera šírená a aby bola uctievaná ľudským rozumom. A spôsob ako to uskutočňovať nespočíva len v jej vyučovaní, ale ešte viac v jej prežívaní, stelesňovaní, rovnako ako sa vteliло Slovo – Logos – aby si urobilo príbytok medzi nami. V tomto zmysle mladí ľudia potrebujú autentických učiteľov; osoby otvorené voči absolútnym pravdám v rôznych oblastiach poznania, ktorí vedia počúvať a žiť týmto interdisciplinárnym dialógom; ľudí, ktorí sú predovšetkým presvedčení o ľudskej schopnosti pokračovať na ceste k pravde. Mladosť je výnimočným časom na hľadanie a na stretnutie sa s pravdou. Ako už Platón povedal: „Hľadaj pravdu pokiaľ si mladý, pretože ak to nebudeš robiť, potom sa ti vyšmykne z rúk“ (Parmenide, 135d). Táto vysoká aspirácia je najcennejšia vec, ktorú môžete odovzdať osobným a živým spôsobom vašim študentom, a nie len nejaké anonymné a účelové techniky alebo niektoré suché dáta, využívané iba funkčným spôsobom.

Vrúčne vás preto vyzývam, aby ste nikdy nestrácali túto vnímavosť a smäd po pravde, aby ste nezabúdali, že vyučovanie nie je len suché zaeľovanie obsahu, ale formácia mladých, ktorých je potrebné chápať a vyhladávať. Musíte v nich vzbudzovať smäd po pravde, ktorý pociťujú vo svojom vnútri, a tiež túžbu prekračovať seba samých. Budte im podporou a posilou.

Z tohto dôvodu je nevyhnutné mať v prvom rade na pamäti, že cesta k plnej pravde si vyžaduje celú ľudskú bytosť: je to cesta inteligencie i lásky, rozumu i viery. Nemôžeme pokročiť v poznaní niečoho, ak nebudeme podnecovaní láskou, a nemôžeme milovať, ak v tom nespozorujeme niečo rozumného, pretože „inteligencia a láska nie sú vzájomne oddelené: láska je bohatá na inteligenciu a inteligencia je plná lásky“ (Caritas in veritate, 30). Ak sú spojené pravda a dobro, potom je tiež spojené poznanie a láska. Z tejto jednoty vyplýva súdržnosť života a myslenia, príkladnosť, ktorou sa má vyznačovať každý dobrý vychovávateľ.

Po druhé je treba vziať do úvahy, že tá istá pravda je vždy vznešenejšia než naše ciele. Môžeme ju hľadať a blížiť sa k nej, ale nemôžeme ju celkom vlastniť, alebo ešte lepšie: pravda nás vlastní a motivuje. V intelektuálnej a pedagogickej činnosti je pokora nevyhnutnou čnosťou, ktorá nás chráni pred samolúbosťou zatvárajúcou prístup k pravde. Nesmieme priťahovať študentov

k nám samotným, ale posilať ich k tej pravde, ktorú všetci hľadáme. V tejto úlohe nech vám pomáha Pán, ktorý vás žiada, aby ste boli prostí a účinní ako soľ, ako svetlo, ktoré bez rozruchu svieti (porov. Mt 5,13-15).

To všetko nás pozbýva, aby sme neustále hľadeli na Krista, v ktorého tvári žiari pravda, ktorá nás osvecuje, ale ktorá je tiež cestou, vedúcou k trvalej plnosti, pretože je pocestným, ktorý je po našom boku a svojou láskou nás nesie. V ňom zakorenení budete dobrými vodcami našej mládeže. V tejto nádeji vás zverujem ochrane Pan-ny Márie, Stolici múdrosti, aby z vás urobila spolupracovníkov svojho Syna prostredníctvom života zmysluplného pre vás samotných a plodného na ovocie poznania a viery pre vašich študentov.

-pd-

Obed s pápežom

Žilínčanka Eva Jánošíková mala príležitosť v rámci Svetových dní mládeže v Madride v piatok obedovať s Benediktom XVI.. Ako jedna z dvanástich vyžrebovaných šťastlivcov zastupujúcich všetky kontinenty sveta si s pápežom dala na obed rybu aj dezert.

Eva zo Svätého Otca mala veľmi dobrý pocit, sedela tesne vedľa neho: „Tlmočila som mu svoju skúsenosť počas svetových dní mládeže v Madride. Pápežovi som darovala sviecu s patrónmi Európy Cyrilom a Metodom. Veľmi ho potešila a prečítal z nej nahlas nápis Slovensko.“

Večer v znamení kríža

V piatok večer sa konala v centre Madridu Krížová cesta. Prechádzala korzom Recoletos smerujúcu k námestiu Cibeles. 14 zastavení bolo vytvorených zo sôch pochádzajúcich z celého Španielska. Ide o miesta, ktoré sú známe procesiami počas Veľkého týždňa. Každé zastavenie krížovej cesty sprevádzala skupinka mladých na čele s biskupom, ktorých krajiny v minulosti alebo v súčasnosti boli alebo sú poznačené utrpením. Kríž počas pobožnosti niesli mladí s telesným postihnutím, chorí na aids, mladí pochádzajúci z krajín nachádzajúcich sa vo vojnových konfliktoch ako Svätá zem a Irak, alebo z krajín zasiahnutých prírodnými katastrofami ako Japonsko a Haiti.

Rozjímajúc k jednotlivým zastaveniam pripravili Milosrdné sestry Sv. kríža, texty odrážajúce utrpenie mladých z dôvodu vojen, bratovražedných zrážok, prenasledovania pre vieru, migrácie, závislostí, abortov, terorizmu, prírodných katastrof. Svätý Otec predniesol svoj prihovor v závere pobožnosti:

Drahí mladí!

Vrúčne a zbožne sme sa zúčastnili tejto krížovej cesty sprevádzajúcej tak Krista v jeho utrpení a smrti. Komentáre k jednotlivým zastaveniam – od Milosrdných sestier Svätého kríža, ktoré slúžia tým najchudobnejším a najpotrebnejším – nám pomohli vstúpiť do tajomstva slávneho Kristovho kríža, ktorý má v sebe pravú Božiu múdrosť – tú, ktorá súdi svet a tých, ktorí sa považujú za múdrych (porov. 1 Kor 1,17-19). Na tejto ceste ku Kalvárii nám pomohlo tiež rozjímanie nad mimoriadnymi obrazmi náboženských tradícií španielskych diecéz. Sú to obrazy, v ktorých sa snúbi viera a umenie, aby tak zasiahli srdce človeka a podnietili ho k obráteniu. Ak je pohľad viery číry a autentický, krása mu slúži, dokáže priblížiť tajomstvo našej spásy, hlboko nás dojať a premeniť naše srdce, ako sa to stalo svätej Terézii od Dieťaťa Ježiša, keď rozjímala pred obrazom trpiaceho Krista (porov. Vlastný životopis, 9,1).

Keď sme kráčali spolu s Ježišom k vrcholu Jeho obeti na Kalvárii, prišli mi na um slová svätého Pavla: „Kristus ma miloval a vydal seba samého za mňa“ (Gal 2,20). Tvárou v tvár láske tak nezištnej sme naplnení úžasom a vďačnosťou a pýtame sa: Čo urobíme my pre Neho? Akú mu dáme odpoveď? Svätý Ján hovorí jasne: „Čo je láska, poznali sme z toho, že on položil za nás svoj život. Aj my sme povinní dávať život za bratov“ (1 Jn 3,16). Kristovo utrpenie nás podnecuje, aby sme na svoje ramená brali utrpenie sveta v istote, že Boh nie je niekým, kto je človeku a jeho údely vzdialený či od cudzený. Naopak, on sa stal jedným z nás, „aby mohol spolu s človekom súcítiť, spolu trpieť spôsobom veľmi reálnym, a to v tele a krvi... Odtiaľ vstúpil do každého ľudského utrpenia ten, kto sa naplno na tomto utrpení podieľa a spolu ho znáša; odtiaľ do každého utrpenia preniká „consolatio“, útecha z prítomnej súcitnej, spolu trpiacej Božej lásky, a spolu s ňou vychádza hviezda nádeje“ (Spe salvi, 39).

Drahí mladí, keď Božia láska zväčší vašu radosť a povzbudí vás, aby ste zostávali nablízku tým, ktorí sú menej obdarení. Vy, ktorí ste veľmi citliví k myšlienke deliť sa o svoj život s inými, neprechádzajte nevšímavo okolo ľudského utrpenia, kde vás očakáva Boh, aby ste zo seba ponúkli to najlepšie: svoju schopnosť milovať a súcítiť. Rôzne formy utrpenia, ktoré sme videli na Krížovej ceste, sú volaním Pána k tomu, aby sme budovali svoj život Jeho nasledovaním a urobili tak zo seba znamenia Jeho útechy a spásy. „Trpieť s druhým, trpieť za druhých; trpieť z lásky k pravde a spravodlivosti; trpieť kvôli láske a s cieľom stať sa skutočne milujúcou osobou – to sú podstatné základy humanity, ktorých zanechanie by človeku prinieslo skazu“ (Ibid.).

Dúfam, že dokážeme prijať tieto ponaučenia a uviesť ich do praxe. Obráťme preto svoj zrak ku Kristovi, priblížme sa na drsnom kríži, a prosíme ho, aby nás naučil pravej a tajomnej múdrosti kríža, vďaka ktorej človek žije. Kríž nebol výsledkom neúspechu, ale spôsobom, ako ukázať lásku, ktorá pristupuje až k tomu najbezhraničnejšiemu darovaniu vlastného života. Otec chcel milovať ľudí v objatí svojho Syna ukrižovaného z lásky. Kríž vo svojej forme a vo svojom význame predstavuje lásku Otca a Krista k ľuďom. V ňom rozpoznávame ikonu zvrchovanej lásky, v ktorej sa učíme milovať to, čo miluje Boh a tak, ako On miluje. Toto je dobrá zvesť, ktorá vracia svetu nádej.

-pd-

Príhovor Benedikta XVI. seminaristom

Program pápeža Benedikta XVI. v sobotu sa začal presunom z Apoštolskej nunciatúry do parku Jardines del Buen Retiro. Tento park, s rozlohou 118 hektárov, vznikol už v 17. storočí a je pre svoju typicky pokojnú a radostnú atmosféru jedným z najobľúbenejších miest obyvateľov Madridu. Od 14. augusta sa premenil aj na miesto vysluhovania sviatosti zmierenia. 200 prenosných spovedníc, v ktorých spovedajú kňazi z celého sveta v rôznych jazykoch, tu umožňuje tisícom mladým zmieriť sa s Pánom. Sem dnes ráno prišiel aj pápež Benedikt XVI., aby vyslúžil sviatosť zmierenia niekoľkým mladým účastníkom SDM.

Zo spovednice v parku sa Svätý Otec premiestnil do madridskej katedrály Santa Mária la Real de la Almudena, ktorá tvorí prednú časť kráľovského paláca. Tu sa o 10.00 hod. začala slávnostná svätá omša pre seminaristov. Liturgii predsedal Benedikt XVI. a spolu s ním koncebrovali mnohí biskupi a kňazi. Vo svojom príhovore Svätý Otec upriamil pozornosť na úlohu kňaza a dôležitosť obdobia prípravy na túto úlohu.

„S hlbokou radosťou slávim túto svätú omšu s vami všetkými, ktorí túžite stať sa Kristovými kňazmi pre službu Cirkvi a ľuďom a ďakujem vám za milé slová privítania a prijatia. Tento katedrálly chrám Panny Márie, Kráľovnej Almudeny, je dnes ako obrovské večeradlo, v ktorom Pán túžobne slávi svoju Paschu s tými, ktorí túžia raz v jeho mene predsedáť tajomstvám spásy. Pri pohľade na vás si opäť uvedomujem, ako Kristus naďalej volá mladých učeníkov za svojich apoštolov, aby zostalo živé poslanie Cirkvi a evanjeliová ponuka svetu. Ako bohoslovci ste na ceste k svätému cieľu – stať sa tými, ktorí pokračujú v poslaní, ktoré dostal Kristus od Otca. Keď vás povolal, nasledovali ste jeho hlas a očarení jeho pohľadom lásky pokračujete na ceste k posvätnému úradu. Upriamte svoje oči naňho, ktorý je prostredníctvom svojho vtelenia najväčším Božím zjavením pre svet a prostredníctvom svojho zmŕtvychvstania zas verne naplnia svoj príslub. Vzdávajte mu vďaky za toto gesto lásky, ktoré prechováva ku každému z vás.

Prvé čítanie, ktoré sme počuli, nám ukazuje Krista ako nového a večného kňaza, ktorý z vlastného života

urobil úplnú obeť. Responzóriom žalmu možno úplne vzťahovať naňho, keď pri príchode na svet sa obracia k Otcovi so slovami: „Hľa, prichádzam, aby som plnil tvoju vôľu“ (porov. Ž 40, 8-9). Snažil sa mu vo všetkom páčiť – v slove a konaní, na cestách či v prijímaní hriechnikov. Jeho život bol službou a jeho obetavosť večným príhovorom, keď sa v mene všetkých postavil pred Otca ako Prvorodený zo všetkých. Autor Listu Hebrejom tvrdí, že takouto obeťou navždy zdokonalil nás, ktorí sme boli pozvaní mať účasť na jeho synovstve (porov. 10,14).

Eucharistia, o ktorej ustanovení nám hovorí evanjelium (porov. Lk 22,14-20), je kráľovským vyjadrením tohto bezpodmienečného Ježišovho daru pre všetkých, dokonca aj pre tých, čo ho zrádzali. Obeť jeho tela a krvi za život ľudí a za odpustenie ich hriechov. Krv, znak života, nám bola daná od Boha ako zmluva, aby sme mohli priniesť silu jeho života tam, kde kvôli nášmu hriechu panuje smrť a tak ho zničiť. Kristovo zlomené telo a vyliata krv, teda jeho obetovaná sloboda, sa prostredníctvom eucharistických znakov premenili v nový zdroj vykúpenej ľudskej slobody. V ňom máme príslub definitívneho vykúpenia a istú nádej budúcich dobier. Cez Krista vieme, že nie sme pútnikmi do priepasti, do ticha ničoty či smrti, ale putujeme do zasľúbenej zeme, k nemu, ktorý je našim cieľom i našim pôvodom. Drahí priatelia, pripravujte sa byť apoštolmi s Kristom a ako Kristus, aby ste ľudí dokázali sprevádzať po ceste a slúžiť im.

Ako prežívať tieto roky prípravy? Predovšetkým to musia roky vnútornej tichosti, vytrvalej modlitby, horlivého štúdia a rozvážneho včlenenia sa do činností a pastoračných štruktúr Cirkvi. Cirkev je spoločenstvom a inštitúciou, rodinou a poslaním, stvorená Kristom prostredníctvom Ducha Svätého, a zároveň aj výsledkom nás, ktorí ju tvoríme našou svätosťou i našimi hriechmi. Takto to chcel Boh, ktorý neodmieta robiť z chudobných a hriechnikov svojich priateľov a nástroje vykúpenia ľudského rodu. Svätosť Cirkvi je predovšetkým názornou svätosťou samotnej osoby Krista, jeho evanjelia a jeho sviatostí, svätosťou tej sily z hora, ktorá ju oživuje a podopiera. Máme byť svätí, aby sme nevytvárali rozpor medzi znamením, ktorým sme a skutočnosťou, ktorú chceme vyjadriť.

Dobre meditujte o tomto tajomstve Cirkvi, prežívajte roky vašej formácie s hlbokou radosťou, s vnímavým a jasným postojom, s postojom radikálnej evanjeliovej radosti, ako aj v láskavom vzťahu s časom a ľuďmi, medzi ktorými žijete. Nikto si nevyberá okolnosti, ani adresátov samotného posolania. Každá doba má svoje problémy, ale Boh dáva v každom čase potrebnú milosť na ich zvládnutie s láskou a realizmom. Preto v každej ťažkej situácii a skúške má kňaz vo všetkých oblastiach prinášať ovocie dobrých skutkov a zachovávať si v srdci vždy živé slová z dňa vysviacky, ktoré ho povzbudzujú stvárňovať život podľa tajomstva Pánovho kríža.

Stotožňovať sa s Kristom, drahí seminaristi, znamená stále viac sa identifikovať s tým, ktorý sa pre nás stal slu-

hom, kňazom a obeťou. Stotožňovať sa s Ním je v skutočnosti úloha, pre ktorú má každý kňaz obetovať celý svoj život. Vieme, že táto úloha nás prevyšuje a nikdy ju nebudeme môcť úplne dosiahnuť, ale ako hovorí svätý Pavol, bežme k cieľu s nádejou, že ho dosiahneme (porov. Fil 3,12-14).

Ale Kristus - Veľký kňaz je aj dobrým pastierom, ktorý chráni svoje ovce až tak, že dáva za ne svoj život (porov. Jn 10,11). Pri napodobňovaní Pána aj v tomto aspekte má vaše srdce dozrievať v seminári, zostávajúc úplne k dispozícii Učiteľovi. Taká disponibilita je darom Duha Svätého a inšpiruje k rozhodnutiu žiť v celibáte pre nebeské Kráľovstvo, k odpútaniu sa od pozemských dohier, k jednoduchosti života a úprimnej poslušnosti bez pretvárek.

Proste ho teda, aby vám dal silu napodobňovať ho v jeho láske až do krajnosti, vrátane vzdialených a hriešnikov, žeby sa s vašou pomocou obrátili a vrátili na správnu cestu. Proste ho, aby vás naučil s jednoduchosťou a obetavosťou byť nablízku chorým a chudobným. Prijmite túto výzvu bez komplexov a povrchnosti, dokonca ako významný spôsob realizácie ľudského života v obetavosti a službe, ako svedkovia Bohočloveka, ako poslovia najvyššej hodnosti ľudskej osoby a následne ako jej bezpodmieneční ochrancovia. S pomocou jeho lásky nenechajte sa zastrašiť okolím, ktoré chce vylúčiť Boha a v ktorom moc, majetok, či rozkoš sú často krát hlavnými kritériami ľudskej existencie. Možno vami budú opovrhovať, ako sa zvykne tými, ktorí poukazujú na tie najvyššie ciele, či odhaľujú bôžikov, ktorým sa dnes mnohí klaňajú. Iba vtedy sa život, hlboko zakorenený v Kristovi ukáže naozaj ako niečo nové, silno priťahujúce tých, ktorí skutočne hľadajú Boha, pravdu a spravodlivosť.

Povzbudení vašimi formátormi otvárajte vašu dušu Pánovmu svetlu, aby ste videli, či táto cesta, ktorá si vyžaduje odvahu a vierohodnosť, je vaša a smerujte až ku kňazstvu iba vtedy, ak budete pevne presvedčení, že Boh vás volá stať sa jeho služobníkmi a pevne rozhodnutí zastávať ho poslúchajúc cirkevné nariadenia.

S dôverou sa učte od toho, ktorý seba samého nazval tichým a pokorným srdcom a preto zanechajte každú ľudskú túžbu, aby ste nehládali sami seba, ale vašim správaním bud'te povzbudením pre vašich bratov a sestry, ako to robil svätý patrón španielskeho sekulárneho kléru – svätý Ján Avilský. Povzbudení jeho príkladom hľad'te najmä na Pannu Máriu, Matku kňazov. Ona bude vedieť stvárňovať vašu dušu podľa vzoru Krista, svojho božského Syna a naučí vás vždy zachovávať dobrá, ktoré On vydobyl na Kalvárii pre spásu sveta. Amen. -ak-

Stretnutie pápeža

s organizačnými výbormi SDM

O 17.00 hod. sa pápež Benedikt XVI. v priestoroch Apoštolskej nunciatúry v Madride stretol s organizačnými výbormi Svetových dní mládeže 2011 ako zo strany vlády, tak aj zo strany Cirkvi. Vo svojom ďakovnom príhovore povedal:

Drahí priatelia,

som rád, že vás môžem prijať na tejto apoštolskej nunciatúre, aby som vám živo poďakoval za všetko, čo ste urobili pre zorganizovanie týchto Svetových dní mládeže. Veľmi dobre viem, že od okamihu zverejnenia správy o tom, že madridská arcidiecéza bola vybraná za miesto pre túto iniciatívu, kardinál Antonio Maria Rucio Varela začal práce Miestneho organizačného výboru, v ktorom s hlbokým zmyslom pre Cirkev a s veľkou láskou ku Kristovmu vikárovi spolupracovali predstavitelia rôznych oblastí podieľajúcich sa na akcii takéhoto obrovského rozsahu, ktorých koordinoval Mons. César Augusto Franco Martínez. Len láska k Cirkvi a túžba evangelizovať mladých ľudí vysvetľujú toto veľkodušné úsilie náročné na čas a energiu, ktoré prinesie bohaté apoštolské ovocie. V priebehu niekoľkých mesiacov ste dávali to najlepšie zo seba do služby misijného posolania Cirkvi. Boh vám to vynahradí stonásobne. Nielen vám, ale aj vašim rodinám a inštitúciám, ktoré nezištne podporili vaše odhodlanie a usilovnosť. Áno, ako hovorí Ježiš, ani pohár vody darovaný v jeho mene nezostane bez odmeny; o to skôr každodenné a nepretržité úsilie o zorganizovanie cirkevnej udalosti takého významu, ako je táto. Vďaka každému z vás.

Rovnako chcem vyjadriť svoju vďačnosť členom Zmiešanej komisie, zloženej z madridského arcibiskupstva, štátnej a mestskej správy, ktorá bola založená na začiatku príprav týchto Svetových dní mládeže s ohľadom na státisíce mladých pútnikov, ktorí prišli do Madridu, mesta otvoreného, krásneho a solidárneho. Bez tejto pružnej spolupráce by zaiste nebolo možné zrealizovať takéto zložené a významné podujatie. V tejto súvislosti viem, že k dispozícii Miestnemu organizačnému výboru sú aj ďalšie organizácie, ktoré nešetria úsilím a spolupracujú v priateľskej atmosfére, ktorá ctí tento ušľachtilý národ a uznávaného ducha pohostinnosti Španielov.

Účinnosť tohto výboru ukazuje, že spolupráca medzi Cirkvou a občianskymi inštitúciami je nielen možná, ale keď sa orientujú na službu takej rozsiahlej iniciatívy, ako je tá, na ktorej sa zúčastňujeme, uskutočňuje sa princíp, ktorý všetkých spája v jedno. Preto by som chcel vyjadriť zástupcom príslušných organizácií, ktorí s nasadením pracovali pre úspešný priebeh Svetových dní mládeže, svoje najhlbšie a srdečné poďakovanie v mene Cirkvi a mladých ľudí, ktorí využívajú v týchto dňoch vašu pohostinnosť a starostlivosť. Pre všetkých vás, vaše rodiny a inštitúcie vyprosujem hojnosť darov od Pána. Ďakujem. -pd-

Slová Benedikta XVI. chorým

v „Inštitúte sv. Jozefa“

Krátko pred 20.-tou hodinou sa uskutočnilo stretnutie Svätého Otca Benedikta XVI. s chorými „Inštitútu sv. Jozefa“ v Madride. Ide o nadáciu, ktorá sa prostredníctvom 300 zdravotníckych pracovníkov stará asi o 400 postihnutých mladých a je vedená Hospitálskou rehoľou sv. Jána z Boha. Bola založená r. 1899, odkedy poskytu-

je špecializovanú asistenciu mladým ľuďom s telesným i mentálnym postihnutím, osobitne epileptikom. Po uvítaní Svätého Otca predstaveným rehoľnej komunity bratom Rafaelom Martínezom a zástupcami vedenia inštitúcie nasledoval krátky kultúrny program detí, príhovor Svätého Otca, modlitba, požehnanie, výmena darčiekov a zápis do pamätnej knihy I., nštitútu sv. Jozefa“. Príhovor pápeža Benedikta XVI. prinášame v plnom znení:

„Srdečná vďaka za láskavé privítanie a vrelé prijatie, ktorého sa mi dostalo. Tento večer pred modlitbovou vigíliou s mladými ľuďmi z celého sveta, ktorí prišli do Madridu, aby sa zúčastnili na Svetových dňoch mládeže, máme možnosť stráviť nejaký čas spolu, a tak vám môžem prejavíť blízkosť a porozumenie, ktoré pápež má s každým z vás, s vašimi príbuznými a všetkými, ktorí vás sprevádzajú a pomáhajú vám v tomto Inštitúte sv. Jozefa.

Mladosť, ako sme už neraz spomenuli, je vek, v ktorom sa život človeku ukazuje s celým bohatstvom a plnosťou jeho možností, posúvajú ho k vyšším cieľom, ktoré dávajú zmysel životu samotnému. Preto, keď sa bolesť objaví na horizonte mladého života, zostávame zmätení a snád' sa pýtame: môže byť život aj naďalej veľkým, keď sa rozbije na bolesť? V tomto ohľade som vo svojej encyklike o kresťanskej nádeji povedal: „Miera ľudskosti je podstatne určená vzťahom k utrpeniu a k trpiacemu. (...) Spoločnosť, ktorá nedokáže prijímať trpiacich a nie je schopná prostredníctvom súcitu podieľať sa na ich utrpeniach a vnútorne ich znášať, je krutá a neľudská“ (Spe Salvi, 38). Tieto slová odrážajú dlhú históriu ľudstva, ktorá pramení z obety, ktorou Kristus vydáva sám seba na kríž za nás a za naše vykúpenie. Ježiš a nasledujúci v jeho šľapajach jeho bolestná Matka a svätí sú svedkovia, ktorí nás učia žiť drámu utrpenia pre naše dobro a spásu sveta. Títo svedkovia nám hovoria predovšetkým o dôstojnosti každého ľudského života, stvoreného na Boží obraz. Nijaké postihnutie nemôže zrušiť tento božský odtlačok vrytý do najhlbšieho vnútra človeka. A nielen to: od chvíle, kedy sa Boží Syn rozhodol slobodne prijať bolesť a smrť, Boží obraz sa nám ponúka aj v tvári toho, kto trpí. Toto osobitné zaľúbenie Pána voči tým, ktorí trpia nás pobáda hľadiť na iných s otvorenými očami, aby sme im okrem vonkajších vecí, ktoré potrebujú, dali aj milujúci pohľad, ktorý potrebujú. Ale to je možné realizovať len na základe osobného stretnutia s Kristom. Buďte si toho vedomí vy rehoľníci, rodiny, zdravotníci a dobrovoľníci, ktorí žijete a pracujete denne s týmito mladými ľuďmi. Váš život a zasvätenie ohlasujú veľkosť, ku ktorej je človek povolaný: mať súcit a s láskou sprevádzať tých, ktorí trpia, ako to robil Boh. A vo vašom povolaní znovu zaznejú slová evanjelia: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25,40).

Na druhej strane ste tiež svedkami nesmierného dobra, ktoré predstavuje život týchto mladých ľudí, pre ktoré majú blízko k sebe a celému ľudstvu. Tajomne, ale veľmi reálne jeho prítomnosť vzbudzuje v našich srd-

ciach, často zatvrdených, nehu, ktorá nás otvára spásu. Isteže život týchto mladých mení srdcia ľudí, a preto ďakujeme Bohu, že sme ich mohli spoznať.

Drahí priatelia, naša spoločnosť, v ktorej sa až príliš často spochybňuje neoceniteľná dôstojnosť života, každého života, vás potrebuje. Vy rozhodujúcim spôsobom prispievate k budovaniu civilizácie lásky. Ba ešte viac, ste protagonistami tejto civilizácie. A ako deti Cirkvi ponúkate Pánovi vaše životy s ich utrpením i radosťami, spolupracujte s ním a stanete sa „istým spôsobom súčasťou pokladu spolucítania, ktoré ľudstvo tak potrebuje“ (porov. Spe Salvi, 40).

S veľkou láskou a na príhovor sv. Jozefa, sv. Jána z Boha a sv. Benita Menniho, vás s celým srdcom zverujem Bohu, nášmu Pánovi, aby On bol vašou silou a vašou odmenou. Nech je znamením jeho lásky apoštolské požehnanie, ktoré udeľujem vám i všetkým vašim príbuzným a priateľom.

-jak-

Vigíliu v Madride neukončila ani silná búrka

Večerná modlitbová vigília sa začala procesiou s krížom SDM. Po uložení kríža a ikony piati zástupcovia z radov mladých predniesli Svätému Otcovi otázky. Na záver adorácie udelil mladým eucharistické požehnanie a pred návratom na nunciatúru poprial mladým dobrú noc a dodal: „Ďakujem vám za obetu, ktorú prinášate a ktorú, o tom nemám pochybnosti, obetujete Pánovi. Keď Boh dá uvidíme sa zajtra, na eucharistickej slávnosti. Všetkých vás očakávam. Ďakujem!“

Homília bola mladým k dispozícii na prečítanie:

Drahí mladí,

všetkých vás pozdravujem, osobitne mladých, ktorí mi položili svoje otázky a ďakujem im za úprimnosť s ktorou hovorili o svojich obavách, ktoré istým spôsobom vyjadrujú túžbu vás všetkých dosiahnuť niečo veľké v živote, niečo čo vám dá plnosť a šťastie. Ako však môže byť mladý človek verný kresťanskej viere a zároveň aspirovať k veľkým ideálom súčasnej spoločnosti? V evanjeliu, ktoré sme si vypočuli, nám Ježiš dáva odpoveď na túto dôležitú otázku: „Ako mňa miloval Otec, tak aj ja milujem vás; zostaňte v mojej láske“ (Jn 15,9).

Áno drahí priatelia, Boh nás miluje. Toto je veľká pravda nášho života, ktorá dáva zmysel všetkému ostatnému. Nie sme ovocím náhody, alebo iracionálnosti, ale na začiatku našej existencie je Boží plán lásky. Zostať v jeho láske teda znamená žiť zakorenení vo viere, pretože viera nie je jednoduchým prijatím niekoľkých vzdialených právd, ale intímnym vzťahom s Kristom, ktorý nás privádza k otvoreniu nášho srdca tomuto tajomstvu lásky a žiť ako osoby, ktoré vedia, že sú milované Bohom. Ak zostanete v Kristovej láske, zakorenení vo viere, stretnete, aj napriek protivenstvám a utrpeniu, pôvodcu radosti a veselosti. Viera sa nestavia proti vašim najvyšším ideálom, naopak, pozdvihuje ich a zdokonaľuje. Drahí mladí, neuspokojte sa s niečím, čo je menej ako Pravda a Láska, neuspokojte sa s niekým, kto je menej ako Kristus.

Presnejšie dnes, keď dominantná relativistická kultúra sa vzdáva hľadania pravdy, ktoré je najvyššou aspiráciou ľudského ducha, musíme ponúknuť s odvahou a pokorou univerzálnu hodnotu - Krista, ako spasiteľa všetkých ľudí a prameň nádeje pre náš život. On, ktorý na seba zobral naše trápenie, pozná dobre tajomstvo ľudskej bolesti a ukazuje svoju prítomnosť, plnú lásky vo všetkých tých, ktorí trpia. A oni, zo svojej strany, spojení s Kristovým utrpením, sa zúčastňujú zblízka na jeho diele vykúpenia. Okrem toho, naša nezištná pozornosť k chorým bude vždy pokorným a tichým svedectvom spolutrpiacej Božej tváre.

Drahí priatelia, nech vás žiadne protivenstvo neparalyzuje! Nemajte strach zo sveta, ani z budúcnosti, ani z vašej slabosti. Pán vám umožnil, aby ste žili v tejto chvíli histórie, aby vďaka vašej viere zaznievalo jeho Meno na celej zemi.

Počas tejto modlitbovej vigílie vás pozývam, aby ste prosili Boha, aby vám pomohol objaviť vaše povolanie v spoločnosti a v Cirkvi a vytrvať v ňom s veselosťou a vernosťou. Stojí to za to, aby sme v našom vnútri prijali Kristovo volanie a kráčali s odvahou a širokým srdcom po ceste, ktorú nám ponúka!

Mnohí sú Pánom povolaní do manželstva, v ktorom muž a žena, vytvoriac jedno telo (porov. Jn 2,24), sa realizujú v hlbokom živote spoločenstva. Je to nádherný a zároveň namáhavý horizont. Projekt skutočnej lásky, ktorá sa obnovuje a prehĺbuje každý deň, deliac sa o radosti a ťažkosti, je charakterizovaný darom celej osoby. Preto uznať krásu a dobrotu manželstva znamená uvedomovať si, že iba kontext vernosti a nerozlučnosti, ako aj otvorenie sa pre božský dar života, je ten vhodný pre veľkosť a dôstojnosť manželskej lásky.

Ďalších zase Kristus volá, aby ho nasledovali zblízka v kňazstve a v zasvätenom živote. Aké krásne je vedieť, že Ježiš ťa hľadá, sleduje ťa svojim pohľadom a svojim nezameniteľným hlasom hovorí aj tebe: "Nasleduj ma!" (porov. Mk 2,14).

Drahí mladí, aby sme objavili a verne nasledovali životné povolanie, ku ktorému každého z nás povoláva Pán, je nevyhnutné ostať v jeho láske ako priatelia. A priateľstvo sa udržuje iba prostredníctvom častého stretávania sa, rozprávania sa, zjednotenia a delenia sa o nádeje i obavy. Svätá Terézia Ježišova hovorila, že modlitba je "priateľský rozhovor, byť často osamote spolu s tým, o ktorom vieme, že nás miluje" (porov. Libro della vita, 8). Pozývam vás teda, aby ste teraz ostali a adorovali Krista, skutočne prítomného v Eucharistii. Rozprávali sa s ním, predkladali mu vaše otázky a po-

čúvali ho. Drahí priatelia, modlím sa za vás celou dušou. Pokorne vás prosím, aby ste sa modlili aj za mňa. Prosme Pána počas tejto noci, priťahovaní krásou jeho lásky, aby sme vždy žili verne ako jeho učeníci. Amen!

Drahí mladí hovoriaci po francúzsky, buďte hrdí na to, že ste dostali dar viery a ona bude osvecovať váš život v každej chvíli. Oprite sa o vieru vašich drahých, o vieru Cirkvi! Prostredníctvom viery sme postavení na Kristovi. Stretávajte sa s ostatnými, aby ste ju prehľbovali, často prijímajte Eucharistiu, vynikajúce tajomstvo viery. Iba Kristus môže odpovedať na aspirácie, ktoré nosíte vo vás. Nechajte sa uchytiť Bohom, aby vaša prítomnosť v Cirkvi jej dala nový rozmach!

Drahí mladí, v týchto chvíľach ticha pred Najsvätejšou sviatosťou oltárnu, pozdvihnime našu myseľ a naše srdcia k Ježišovi Kristovi, Pánovi nášho života a budúcnosti. Nech on vyleje svojho Ducha na nás a na celú Cirkev, aby sme mohli byť majákom slobody, zmierenia a pokoja pre celý svet.

Drahí kresťanskí mladí, hovoriaci po nemecky! V hĺbke nášho srdca túžime po tom, čo je veľké a krásne v živote. Nenechajte upadnúť vaše túžby do prázdna, ale urobte ich

pevnými v Ježišovi Kristovi. On sám je základom, ktorý podopiera a pevným pilierom pre naplnený život.

Obraciam sa teraz na mladých Talianov. Drahí priatelia, táto vigília ostane ako nezabudnuteľná skúsenosť vášho života. Chráňte si plameň, ktorý zapálil Boh vo vašich srdciach túto noc: robte tak, aby nezhasol, žijte ho každý deň, deľte sa o neho s vašimi rovesníkmi, ktorí žijú v tme a hľadajú svetlo pre svoju cestu. Ďakujem! Dovidenia, uvidíme sa zajtra ráno!

Drahí priatelia, pozývam každého z vás, aby ste nadviazali osobný dialóg s Kristom a predniesli mu vaše pochybnosti, ale predovšetkým ho počúvali. Pán je tu a volá vás! Mladí priatelia, stojí za to počuť v našom srdci Ježišovo slovo a kráčať nasledujúc jeho kroky. Proste Pána, aby vám pomohol objaviť vaše povolanie v živote a Cirkvi a vytrvať v tomto povolaní s radosťou a vernosťou vediac, že On vás nikdy neopustí a nikdy vás nezradí. On je s nami až do konca sveta.

Drahí mladí priatelia z Poľska! Táto naša modlitbová vigília je preniknutá Kristovou prítomnosťou. Istý si jeho láskou, môžete sa priblížiť k Nemu s plameňom vašej viery. On vás naplní svojim životom. Vybudujte váš život na Kristovi a na jeho evanjeliu. Z celého srdca vás žehnám.

Hlboké silencium dvoch miliónov mladých kľáčiacich na kolenách na letisku Cuatro Vientos počas eucha-

ristickej adorácie v noci plnej svetla – jeden z najsilnejších momentov modlitbovej vigílie, počas ktorej homíliu pápeža Benedikta XVI. prerušil silný dážď a vietor. Avšak – ako poznamenal Svätý Otec, keď sa opäť ujal slova a poďakoval mladým za ich nepoddajnosť – „naša sila je väčšia ako dážď“. Pre nepriaznivé počasie, podľa hovorcu Svätej stolice P. Federica Lombardiho SJ, ešte účinnejším spôsobom vyniklo odhodlanie a entuziazmus mladých.

Záverečná svätá omša SDM v Madride

V nedeľu ráno slávil Benedikt XVI. svätú omšu, ktorá bola vyvrcholením a súčasne záverom 26. ročníka Svetových dní mládeže. Spolu s ním koncelebovalo asi 1000 biskupov a 18 tisíc kňazov. Na letisku Cutro Vientos bolo podľa odhadov organizátorov okolo 2 miliónov ľudí.

V homílii, ktorá v mnohých aspektoch odrážala univerzálnosť Cirkvi, Svätý Otec povedal:

Drahí mladí,

slávením Eucharistie prichádzame k vrcholnému bodu týchto Svetových dní mládeže. Keď vás tu vidím, ako ste prišli v tak veľkom počte zo všetkých kútov sveta, moje srdce sa naplňa radosťou a myslím na osobitnú lásku, s ktorou na vás Ježiš pozerá. Áno, Pán vás má rád a nazýva vás svojimi priateľmi (porov. Jn 15,15). On vám prichádza v ústrety a túži vás sprevádzať na vašej ceste, aby vám otvoril brány naplneného života a urobil z vás účastníkov na jeho dôvernom vzťahu s Otcom. My z našej strany, vedomí si veľkosti jeho lásky, túžime odpovedať so všetkou štedrosťou na toto znamenie vyvolenia s úmyslom podeliť sa aj s ostatnými o radosť, ktorú sme prijali. Samozrejme, v súčasnosti je veľa ľudí, ktorí sa cítia byť priťahovaní osobou Krista a túžia ho lepšie spoznať. Cítia, že on je odpoveďou na ich osobné nepokoje. Ale kým je on skutočne? Ako je možné, že niekto, kto žil na zemi pred mnohými rokmi, má dnes niečo spoločné so mnou?

V evanjeliu, ktoré sme počuli (porov. Mt 16, 13-20), vidíme opísané dva rozdielne spôsoby spoznania Krista. Prvý spočíva vo vonkajšom spoznávaní, charakterizovanom aktuálnymi názormi. Na Ježišovu otázku: „Čo hovoria ľudia, kto je Syn Človeka?“, učeníci odpovedajú: „Niektorí hovoria Ján Krstiteľ, ďalší Eliáš, iní Jeremiáš, alebo niekto z prorokov“. Znamená to, že Kristus sa považuje za väčšiu náboženskú osobnosť ako tie, ktoré už poznajú. Potom sa Ježiš obracia na učeníkov a pýta sa ich: „A za koho ma pokladáte vy?“ Peter odpovedá vetou, ktorá je prvým vyznaním viery: „Ty si Kristus, Syn živého Boha.“ Viera presahuje jednoduché empirické alebo historické údaje a je schopná uchopiť tajomstvo Kristovej osoby v jej hĺbke.

Viera ale nie je ovocím ľudskej námahy, jeho rozumu, ale je Božím darom: „Blahoslavený si Šimon, syn Jánov, pretože ti to nezjavilo telo, ani krv, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach.“ Má svoj pôvod v Božej iniciatíve, ktorá

nám zjavuje svoju intimitu, a požíva nás zúčastniť sa na rovnakom božskom živote. Viera nedáva iba niekoľko informácií o identite Krista, ale predpokladá osobný vzťah s ním, príľnutie celej osoby s vlastnou inteligenciou, vôľou a citmi k Bohu, ktorý sa zjavuje. Tak otázka „A za koho ma pokladáte vy?“ v podstate provokuje učeníkov k osobnému rozhodnutiu vo vzťahu k nemu. Viera a nasledovanie Krista sú v úzkom vzťahu. A keďže predpokladá nasledovanie Majstra, viera sa musí upevniť a rásť, musí sa stávať hlbšou a zrelšou, a to v miere, v ktorej sa posilňuje vzťah s Ježišom, intimita s ním. Aj Peter a ďalší apoštoli museli kráčať po tejto ceste, až pokiaľ im stretnutie so vzkrieseným Pánom neotvorilo oči k plnej viere.

Drahí mladí, aj dnes sa Kristus obracia na vás s rovnakou otázkou, ktorú položil apoštolom: „Za koho ma pokladáte vy?“ Odpovedajte mu so štedrosťou a odvahou, ako to zodpovedá mladému srdcu, ktoré máte. Povedzte mu: Ježišu ja viem, že ty si Boží Syn, že si dal svoj život za mňa. Chcem ťa nasledovať s vernosťou a nechať sa viesť tvojím slovom. Ty ma poznáš a miluješ ma. Ja ti dôverujem a odovzdávam celý môj život do tvojich rúk. Chcem, aby si ty bol silou, ktorá ma podopiera, radosťou, ktorá ma nikdy neopúšťa.

Vo svojej odpovedi na Petrovo vyznanie Ježiš hovorí o Cirkvi: „A ja ti hovorím: ty si Peter, skala, a na tejto skale postavím svoju Cirkev.“ Čo to znamená? Ježiš vybuduje Cirkev na skale Petrovej viery, ktorý vyznáva Kristovo božstvo.

Áno, Cirkev nie je jednoduchou ľudskou inštitúciou ako ktorákoľvek iná, ale je úzko zjednotená s Bohom. Sám Kristus o nej hovorí ako o „svojej“ Cirkvi. Nie je možné oddeliť Krista od Cirkvi, ako nemôžeme oddeliť hlavu od tela (por. 1 Kor 12,12). Cirkev nežije zo seba samej, ale z Pána. On je prítomný uprostred nej a dáva jej život, potravu a silu.

Drahí mladí, dovoľte mi ako Petrovmu nástupcovi pozvať vás posilniť túto vieru – ktorá nám bola odovzdaná od apoštolov – postaviť Krista, Božieho Syna, do centra vášho života. Dovoľte mi ale, aby som vám tiež pripomenul, že nasledovať Ježiša vo viere znamená kráčať s ním v spoločenstve Cirkvi. Nemôžete nasledovať Ježiša sami. Kto podľahne pokušeniu kráčať „na vlastnú päsť“, alebo žiť vieru podľa individualistickej mentality, ktorá prevláda v spoločnosti, riskuje, že Ježiša Krista nikdy nestretne, alebo skončí nasledovaním jeho falošného obrazu.

Mať vieru znamená oprieť sa o vieru tvojich bratov a aby tvoja viera slúžila rovnakým spôsobom ako podpora pre vieru ostatných. Prosím vás, drahí priatelia, aby ste milovali Cirkev, ktorá vás splodila vo viere, ktorá vám pomohla lepšie poznať Krista, ktorá vám pomohla objaviť krásu jeho lásky. Základom pre rast vášho priateľstva s Kristom je nevyhnutné spoznať dôležitosť vášho radostného začlenenia sa do farností, komunít a hnutí; ako aj každá nedeľná účasť na Eucharistii; časté zastavenie sa pri sviatosti zmierenia a zvelaďovanie modlitby i meditácie nad Božím slovom.

Z tohto priateľstva s Ježišom sa zrodí aj impulz, ktorý povedie vydať svedectvo viery v najrozličnejších prostrediach, vrátane tých, kde ju odmietajú, alebo sú k nej ľahostajní. Nie je možné stretnúť Krista a neumožniť ho spoznať ďalším. Teda nenechajte si Krista iba pre vás samých! Odovzdajte iným radosť vašej viery. Svet potrebuje svedectvo vašej viery, určite potrebuje Boha. Myslím si, že vaša prítomnosť tu – mladých z piatich kontinentov – je nádherným dôkazom plodnosti Kristovho poverenia, ktoré dal Cirkvi: „Chodte do celého sveta a ohlasujte evanjelium každému stvoreniu“ (Mk 16,15). Aj vás čaká výnimočná úloha byť Kristovými učeníkmi a misionármi v ďalších krajinách, kde je množstvo mladých, ktorí túžia po veľkých veciach a cítia vo svojich srdciach túžbu po autentickjších hodnotách, nenechajú sa oklamať falošnými sľubmi životného štýlu bez Boha.

Drahí mladí, modlím sa za vás celou láskou môjho srdca. Zverujem vás Panne Márii, aby vás vždy sprevádzala svojim materským príhovorom a učila vás vernosti Božiemu slovu. Prosím vás tiež, aby ste sa modlili za pápeža, aby ako Petrov nástupca mohol stále utvrdzovať svojich bratov vo viere. Nech sa všetci v Cirkvi, pastieri i veriaci, približujeme každý deň stále viac k Pánovi, aby sme tak rástli vo svätosti života, a tak vydávali účinné svedectvo, že Ježiš Kristus je skutočne Božím Synom, Spasiteľom všetkých ľudí a živým zdrojom ich nádeje.

Po skončení Eucharistie kardinál Stanislav Rylko, predseda Pápežskej rady pre laikov, poďakoval Svätému Otcovi v mene účastníkov SDM 2011, na adresu ktorých poznamenal: „Toto je mládež pápeža“. A na tomto mieste, kde celebraval svätú omšu pre mladých aj Jána Pavol II. počas svojej piatej a poslednej apoštolskej návštevy Španielska v roku 2003 kardinál Rylko vyzval všetkých k obnoveniu vďačnosti blahoslavenému Jánovi Pavlovi II. za dar SDM, ktoré zmenili mnohé životy a z ktorých vzišlo mnoho povolání. Poprosil pápeža Benedikta, aby požehnal misionárske kríže, ktoré dostali všetci účastníci stretnutia na znak misionárskeho poslanca novej evangelizácie.

V závere veľkolepého ukončenia SDM 2011 Svätý Otec oznámil miesto a rok konania ďalšieho svetového stretnutia mladých a dodal slová na rozlúčku a povzbudenie:

„Drahí priatelia, teraz sa vrátite do vašich miest, vašich domovov. Vaši priatelia budú chcieť vedieť, čo sa vo vás zmenilo po tom, čo ste sa v tomto vznešenom meste stretli s pápežom a so státisícmi mladých ľudí z celého sveta: čo im povedať? Vyzývam vás k tomu, aby ste vydali odvážne svedectvo kresťanského života pred ostatnými. Tak budete kvasom nových kresťanov a spôsobíte, že sa Cirkev narodí s novou silou v srdciach mnohých ľudí. V týchto dňoch som uvažoval nad tými mladými, ktorí čakajú na váš príchod. Odovzdajte im moju náklonnosť a to najmä tým menej šťastným, ale aj vašim rodinám a komunitám kresťanského života, ku ktorým patríte. Pri-

znám sa vám, že sa ma skutočne dotklo, keď som videl tak veľký počet biskupov a kňazov prítomných na týchto dňoch. Z hĺbky duše ďakujem všetkým, povzbudzujúc ich zároveň, aby pokračovali vo zvelaďovaní pastoračnej činnosti mladých s nadšením a nasadením. S potešením oznamujem, že miesto budúcich Svetových dní mládeže v roku 2013 bude v Rio de Janeiro.“

Po veľkom aplauze Svätý Otec pokračoval:

„Prosím Pána, aby už od tejto chvíle pomáhal so svojou silou tým, ktorí musia organizovať a pripraviť pôdu pre mladých ľudí z celého sveta, aby sa mohli znovu stretnúť s pápežom v tomto krásnom brazílskom meste. Drahí priatelia, pred tým, než sa rozlúčime, zatiaľ čo mladí zo Španielska odovzdajú mladým z Brazílie kríž Svetových dní mládeže, ako Petrov nástupca zverujem všetkým prítomným jednu veľkú úlohu: roznášajte poznanie a Kristovu lásku do celého sveta. On chce, aby ste boli jeho apoštolmi v dvadsiatom prvom storočí a poslovia jeho radosti. Nesklamte ho! Ďakujem.“

Svetové dni mládeže 2011 sa skončili, putovný kríž SDM prevzali mladí Brazílčania.

Nasledovali pozdravy v rôznych jazykoch, modlitba Anjel Pána a požehnanie.

-Im-

Príhovor Benedikta XVI. dobrovoľníkom SDM

Pápež Benedikt XVI. sa večer, pred rozlúčkou na medzinárodnom letisku Barajas v Madride, stretol s dobrovoľníkmi ako i záchranármi, ktorí sa aktívne podieľali na organizovaní a priebehu SDM. Bolo ich okolo 30 tisíc. V úvode odzneli svedectvá a slová vďaka dvoch mladých dobrovoľníkov po ktorých sa prítomným prihovril Svätý Otec:

Drahí dobrovoľníci,

v závere týchto nezabudnuteľných Svetových dní mládeže som sa tu pred návratom do Ríma chcel zastaviť, aby som vám živo poďakoval za vašu neoceniteľnú službu. Je to povinnosť spravodlivosti a potreba srdca. Povinnosť spravodlivosti, pretože vďaka vašej pomoci sa mladým pútnikom dostalo srdečného prijatia a pomoci pri všetkých ich potrebách.

Svojou službou ste Svetovým dňom mládeže dali priateľivú tvár sympatie a starosti o druhých.

Moja vďaka je tiež potreba srdca, a to nielen preto, že ste boli pozorní k pútnikom, ale aj voči pápežovi. Vo všetkých chvíľach, ktorých som sa zúčastnil, ste boli prítomní: niektorí viditeľným spôsobom, iní zasa v pozadí, aby zabezpečili požadovaný poriadok a aby všetko išlo dobre. Nemôžem zabudnúť ani na námahu prípravy týchto dní. Koľko obetí, koľko lásky! Všetci, každý ako vedel a mohol, tak či onak, ste tkali svojou prácou a modlitbou nádherný a pestrý obraz týchto dní. Vďaka za vašu oddanosť! Som vám vďačný za tento hlboký prejav lásky.

Mnohí z vás sa museli vzdať priamej účasti na rôznych udalostiach, pretože ste boli zaneprázdnení inými organizačnými úlohami. Avšak, toto zriekanie sa bol veľmi

pekný a evanjeliový spôsob účasti na týchto dňoch: išlo o pozornosť voči ostatným, o ktorej hovorí Ježiš. V istom zmysle ste realizovali Pánovo slovo: „Kto chce byť prvý, nech je posledný zo všetkých a služobník všetkých“ (Mk 9,35).

Som si istý, že tento zážitok ako dobrovoľníkov vás všetkých obohatil vo vašom kresťanskom živote, ktorý je v podstate službou lásky. Pán premení vašu nahromadenú únavu, starosti a ťažkosti mnohých okamihov na ovocie kresťanských cností: tpežlivosť, láskavosť, radosť z dávania sa iným, ochoty plniť vôľu Božiu. Milovať znamená slúžiť a v službe rastie láska. Myslím, že toto je jedno z najkrajších ovocí vášho príspevku k Svetovým dňom mládeže. Ale toto ovocie nezbierate len vy, ale celá Cirkev, ktorá ako tajomné spoločenstvo sa obohacuje príspevkom každého zo svojich členov.

Povzbudzujem vás k tomu, aby ste v bežnom živote, do ktorého sa teraz vrátite, uchovávali vo vašom srdci túto radostnú skúsenosť a aby ste každým dňom rástli v darovaní seba samých Bohu a ľuďom. Je možné, že mnohí z vás sú nesmelí alebo plní otázky, veľmi jednoduchej otázky: Čo Boh odo mňa chce? Aký je jeho plán pre môj život? Kristus ma volá, aby som ho bližšie nasledoval? Nemohol by som prežiť celý svoj život v poslaní ohlasovať svet veľkosť jeho lásky skrze kňazstvo, zasvätený život alebo manželstvo? Ak vo vás vzniká toto znepokojenie, nechajte sa viesť Pánom, dobrovoľne sa ponúknite službe tomu, ktorý „neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých“ (Mk 10,45). Váš život dosiahne neočakávanú plnosť. Možno, že niekto uvažuje takto: pápež prišiel poďakovať a teraz žiada. Áno, je to tak. To je poslanie pápeža, Petrovho nástupcu. A nezabúdajte, že Peter vo svojom prvom liste pripomína kresťanom cenu, ktorou boli vykúpení: Kristovu krv (porov. 1 Pt 1, 18-19). Kto hodnotí svoj život z tejto perspektívy vie, že na Kristovu lásku možno odpovedať iba láskou a toto je to, čo pápež od vás žiada pri tejto rozlúčke: aby ste odpovedali s láskou tomu, ktorý dal sám seba z lásky k vám. Ešte raz vám ďakujem a nech je Boh vždy s vami.

-pd- / foto Peter Zimen

Solidarita Komunity sv. Egídia

Taliansko (16. augusta, RV) - Komunita sv. Egídia zorganizovala 17. augusta, podujatie pod názvom „Sviatok uprostred leta“. V tento deň komunita za pomoci spolupracovníkov poskytuje stravu viac ako 1500 chudobným žijúcim na území mesta Rím. Strava pre chudobných sa podávala medzi iným na stanici, v centre mesta ako aj na periférii mesta, kde bývajú osoby bez strechy nad hlavou. Komunita sv. Egídia so svojimi spolupracovníkmi prišla s novou službou pod názvom „Priatelja na ulici“. V rámci tejto služby stovky mladých, ktorí pricestovali na letné obdobie do Ríma, trávia svoj čas s chudobnými, najmä so staršími osamelými osobami.

-pd-

Výzva poľských a nemeckých biskupov k výročiu smrti sv. Maximiliána Kolbeho

Poľsko (16. augusta, RV) – V dňoch 13. – 15. augusta v Poľsku slávil ukončenie Roku sv. Maximiliána Kolbeho, pri príležitosti blížiaceho sa 70. výročia mučeníckej smrti tohto svätca. V nedeľu, 14. augusta, sa konala svätá omša v Štátnom múzeu Osvienčim – Birkennau pri „múre smrti“ pred Blokom č. 11, na ktorej nemeckí a poľskí biskupi predniesli svoju výzvu k návratu k Bohu, zdroju lásky a pokoja:

„Zhromaždili sme sa k modlitbe tu, v bývalom koncentračnom tábore v Osvienčime, na mieste, kde našlo svoju smrť viac ako milión nevinných ľudí a preto sa stalo symbolom totalitarizmu, ktorý v prvej polovici 20. storočia dominoval v Európe, aby sme poďakovali Bohu za dar svätého Maximiliána, ktorý mal odvahu postaviť sa proti ideológii nenávisti a obetovať svoj život za neznámeho človeka. Sv. Maximilián Kolbe ukázal skrze zákon lásky, že Boh existuje, že je živý a neprestal milovať, to je dôvod, prečo je jeho svedectvo tak cenné a dôležité. Dnešný svet potrebuje príbeh, ktorý páter Kolbe „napísal“ svojím životom, aby bol vpísaný do svedomia každého. Páter Kolbe svedčil o tom, že človek ako Božie dieťa, môže zostať slobodným bez ohľadu na smutné, bolestivé a nehumánne situácie, ktoré prináša život a môže robiť to, čo je dobré, spravodlivé a ušľachtilé v takej miere, v akej načúva hlasu Pána. Ušľachtilý dar seba samého ako rozhodnutie zanechať vlastné sebestvo, potreby a ambície, je pre súčasného človeka nevyhnutný, aby sa oslobodil od pokušenia konzumizmu, privlastňovania si práv iných a prírodného bohatstva sveta vytvoreného Bohom.

Krása a ľudská dôstojnosť sa vyjadrujú prostredníctvom konkrétnej lásky voči každému, koho stretávame na ceste životom. Sv. Maximilián je v tomto pre nás učiteľom.

-mk-

Mariánska púť v Nitre na Kalvárii

Stovky veriacich si 13. a 14. augusta 2011 prišli na nitriansku Kalváriu uctiť Pannu Máriu. Tradičnú púť, ktorá sa koná vždy okolo sviatku Nanebovzatia Panny Márie, navštevujú rodiny s deťmi, kňazi, rehoľníci, starí i chorí ľudia. Vrcholom prvého dňa bola večerná svätá omša, ktorej predsedal nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec.

Hlavnú nedeľnú svätú omšu celebraval na poľnom oltári, pred miestnym starobyľým chrámom Panny Márie, nitriansky biskup Mons. Viliam Judák. V homílii pripomenul, že kresťanstvo si váži aj pozemský život, pretože je cestou k večnému. Varoval však pred pragmatickým materializmom, ktorému je cudzia obetavosť pre druhých: „Človek už často nie je ochotný vzdať sa svojich záujmov kvôli nadosobnému ideálu, či kvôli spoločnému dobru. Vstúpiť do manželstva? Mať tretie dieťa? Zasvätiť svoj život? Stať sa kňazom, rehoľnou sestrou? Ani ma nenapadne! Je to môj život a ja o ňom rozhodujem! Je to akýsi druh nového náboženstva, lebo ak ja sám som všetko vo všetkom, prečo by som mal svoj život odovzdať niečomu alebo niekomu väčšiemu ako som ja? Tu je kráľovstvo praktického materializmu, ktorý sa prudko zráža s Kráľovstvom Božím. Veď Krista nemôže poznať ani nasledovať človek, pre ktorého je život iba o zábave, vzrušení, o hľadaní uspokojenia, o užívaní“. Hlavný celebrant ďalej zdôraznil, že „Nanebovzatie Panny Márie je pre nás znakom útechy, že náš život a udalosti nášho života, všetko, čo dobré konáme, ani smrťou nezanikne, ale všetko bude prijaté do Božej lásky a istoty naveky“.

Počas púte sa veriaci zúčastnili aj na pobožnostiach posvätného ruženca a krížovej cesty. Prvýkrát tiež mohli navštíviť obnovenú kryptu pod miestnym pútnickým kostolom.

Miroslav Lyko

Arcibiskup Ján Babjak SJ na odpustovej slávnosti v Šašovej

Archieparchiálna odpustová slávnosť na jednom z najstarších pútnických miest gréckokatolíkov v Šašovej začala v sobotu podvečer posviackou kaplnky, svätením vody zázračného prameňa a posviackou obnoveného interiéru chrámu, kde je umiestnená mirakulózna ikona Panny Márie. Liturgické úkony vykonal arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, ktorý následne spolu s 15 kňazmi slávil archijerejskú svätú liturgiu. V homílii vystríhal pred hriechom a vplyvmi modernej doby, ktoré sa vkrádajú medzi vzťahy v rodine a v spoločensťve a následne ich rozvracajú. Ako vzor pre dnešok, dal Bohorodičku, ktorá nielen ako Mária, sestra Marty, vychádzajúca z evanjelia (Lk 10, 38 – 42), si sadla k Ježišovým nohám a počúvala Jeho slovo, ale ich aj s pokorou uskutočňovala.

Celou slávnosťou rezonovalo poďakovanie správcovi farnosti Kamilovi Fechovi a veriacim za krásnu obnovu interiéru chrámu. Liturgický program pokračoval celonočným bdením, večierkou a utierkou. Odpustová slávnosť vyvrcholila v nedeľu slávnostnou svätou liturgiou s myrovaním. Hlavným celebrantom bol Ján Hromo, farár v Bardejove a kazateľom František Dancák, autor knihy Šašová a jej zázračná ikona, ktorá vyšla tohto roku vo vydavateľstve Petra, n. o. v Prešove. V homílii zdôraznil potrebu dôvery k nebeskej Matke, ktorá nás neustále pozýva dôverovať Ježišovi Kristovi, keď hovorí: „Urobte všetko, čo vám povie.“

Vojtech Lakomý

Púť v Klokočove: Mária je našou nádejou

Mariánske pútnické miesta sú stále najvyhľadávanejšími miestami stretania sa zástupcov veriacich, ktorí cítia, že v rozkolísanom svete Bohorodička môže podať záchrannú ruku. V tomto duchu sa uskutočnil pred sviatkom Zosnutia najväčší odpust Košickej eparchie v Klokočove. Podľa úmyslu vladyku Milana Chautura, košického eparchu, sa počas dvoch dní veriaci modlili celý okruh liturgických modlitieb z novovytvorenej príručky.

V sobotu večer si prítomní vypočuli hudobno-evanjelizačné pásmo skupiny bohoslovcov s názvom Anastasis. Večernú sv. liturgiu viedol vladyka Milan, ktorý v kázni vyzdvihol jedinečnosť Máriinho materstva. „Mária je jediná osoba, ktorá nemá alternatívu. Je v nej panenské počatie i osobitné nanebovzatie.“ Vladyka premietol dnešnú krízu chápania materstva do jej tragických dôsledkov, keď zdôraznil, že svet bez Boha smeruje k vlastnému zániku. Preto vyzval preplnený areál k odvahe nepodľahnúť vplyvu modernej kultúry života, ktorá nás oberá o Boha. Vo formačnej časti dialógov vystúpil Jozef Mikloško, ktorý jasne zdôraznil prioritu vzťahov bezpodmienečnej lásky rodičov k dieťaťu. V opačnom prípade dieťa stráca životnú istotu a silu. Vladyka Milan odpovedal na kladené otázky zo života eparchie a modlil sa s veriacimi veľkú večiereň s lítiou.

Slávnosť vzvrcholila v nedeľu archijerejskou liturgiou pod vedením arcibiskupa a metropolitu Jána Babjaka. V homílii prof. Tadeusz Zasepa varoval pred vplyvom postáv z médií žijúcich bez morálnych noriem a vytvárajúcich fikciu šťastného života. Život plný rozvodov, zrady a nenávisť sa nedá žiť. Ako vzor ponúkol nasledovať Máriu, sestru Lazárovu z evanjelia, ktorá si vybrala to jediné dôležité: počúvať Pána. A tento výber jej zaručil neodhateľný podiel, plynúci do večnosti.

Na záver slávnosti bol obchod okolo chrámu. Svojou prítomnosťou slávnosť obohatili mladí z Ukrajiny, ktorí cestovali na Svetové dni mládeže do Madridu.

Michal Hospodár

Putovanie sv. Cyrila po Žilinskej diecéze

V rámci prípravy na slávenie 1150. výročia príchodu svätých vierozvestov Cyrila a Metoda na naše územie, ktoré budeme sláviť v roku 2013, putuje relikvia sv. Cyrila po diecézach Slovenska.

V nedeľu 31. júla 2011 večer prevzal ostatky svätého Konštantína – Cyrila žilinský biskup Tomáš Galis, ktoré do Katedrály Najsvätejšej Trojice v Žiline priniesol trnavský arcibiskup Róbert Bezák. Relikviár do katedrály vniesli dekaní v slávnostnej procesii a uložili pred hlavný oltár. Po sv. omši s homíliou arcibiskupa Bezáka nasledovali spievané litánie ku svätým patrónom diecézy Cyrilovi a Metodovi. Ostatky vzácneho host'a si veriaci v katedrále mohli uctiť v pondelok po celý deň a v utorok ich vypravovali na púť po farnostiach žilinského dekanátu.

Relikvia sv. Cyrila pobudne v Žilinskej diecéze do konca septembra, kedy sa s ňou rozlúčime pri slávení sv. omše v najväčšom chráme zasvätenom sv. Cyrilovi a Metodovi na Slovensku v Terchovej. **Peter Holbička**

Slovenskí policajti a hasiči na púti do Čenstochovej

Od 5. augusta 2011 putovala päťica odvážnych slovenských policajtov a hasičov s manželkami spolu s 1400 poľskými, americkými, nemeckými a litovskými vojakmi na jubilejnej XX. vojenskej pešej púti z Varšavy do Čenstochovej v Poľsku. Počas 300 km dlhého a náročného pochodu sa pod vedením prítomných vojenských kaplánov spoločne modlili za lásku a pokoj vo svojich krajinách i na celom svete. Motto tohtoročnej púte znelo: „Lásky plná“. Malo pútnikom pripomínať Božiu Matku Máriu, ktorá objavila, pochopila a prijala svoje skutočné povolanie a vyplnila Božiu vôľu až do konca. 12. augusta sa k pútnikom v uniformách pridali aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek, ktorý s nimi prešiel záverečné etapy púte. S poľským vojenským ordinárom Mons. Jozefom Guzdekom a americkým pomocným vojenským biskupom Mons. Richardom Spencerom celebroidali pre pútnikov záverečnú svätú omšu aj za účasti vojenského diplomatického zboru, generality a predstaviteľov ozbrojených zložiek Poľskej republiky. Mons. Guzek pútnikom v homílii vysvetlil, čo by malo byť skutočným zmyslom púte aj týmito slovami: „Ovocím púte by malo byť stavenie osobnej hierarchie hodnôt a súčasne snaha o prijatie hlbokkej reflexie nad vlastným životom.“ Prihovárал sa k pútnikom aj ako k služobníkom štá-

tu, ale aj ako k manželom, či rodičom. Počas slávnosti udelil jednému z nemeckých vojakov poľského pôvodu sviatosť birmovania. Na záver púte na Jasnej Hore v Čenstochovej poľský vojenský biskup zveril všetkých príslušníkov v uniformách ozbrojených síl a ozbrojených zborov, ako aj ich rodiny, dôchodcov, či veteránov pod ochranu Panny Márie. V minulosti sa na vojenskej púti z Varšavy do Čenstochovej od roku 1996 zúčastňovali pravidelne aj slovenskí vojaci. Každoročné pozvanie zo strany vojenského ordinára Poľskej armády, ako aj spomenutá účasť našich vojakov bola prejavom priateľských vzájomných vzťahov oboch krajín a armád. V tomto roku ich pre zmenu zastúpili slovenskí policajti a hasiči, ktorí taktiež prejavili duchovnú a fyzickú pripravenosť a absolvovali 300 km peší pochod za 10 dní. Popri nich sa na púti zúčastnili z Poľska aj hraniční policajti, colníci, železniční policajti a príslušníci Úradu na ochranu ústavných činiteľov. **Tibor Ujľacký**

55. výročie súdneho procesu s jezuitmi

Pri príležitosti 55. výročia od súdneho procesu s jezuitmi, na čele ktorého stáli provinciáli P. Ján Srna a P. Rudolf Mikuš sa dňa 8. augusta 2011 sa v Ivanke pri Dunaji konalo spomienkové stretnutie, na ktorom predniesli svoje svedectvá prenasledovaní, odsúdení a väzení poslední žijúci slovenskí jezuiti, ktorí boli väzení pre svoju vieru a vernosť povolaniu. Celkovo bolo na Slovensku v rokoch 1950-1989 odsúdených a uväznených 33 jezuitov.

Stretnutie sa konalo v sále kaštieľa na záver októvry sviatku sv. Ignáca z Loyoly, zakladateľa Spoločnosti Ježišovej a na sviatok sv. Dominika. Začalo sa svätou omšou, ktorej hlavným celebrantom bol emeritný biskup Mons. ThDr. Dominik Kaľata SJ.

V homílii si zaspomínal na šesť rokov prežitých vo väzení, tajnú kňazskú a biskupskú vysviacku. Nasledovali svedectvá ďalších väznených jezuitov: bývalého provinciála z čias normalizácie P. Andreja Osvalda SJ, odsúdeného na 4,5 roka; organizátora tajného teologického štúdia P. ThDr. h. c. PhLic. Emila Krapku SJ, odsúdeného na 3,5 roka a P. ThDr. Jána Ďuricu SJ, PhD. ktorý bol síce odsúdený na 8 mesiacov, ale do výkonu trestu nenastúpil vďaka amnestii. Ladislav Mikuš z Ratkoviec predstavil život svojho príbuzného prvého provinciála jezuitov P. Rudolfa Mikuša SJ a prof. PhDr. Jozef Šimončič, CSc. poskytol celkový prehľad dejín jezuitov na Slovensku.

Stretnutie pripravili Konfederácia politických väzňov Slovenska a Seniorát Spoločnosti Ježišovej v Ivanke pri Dunaji. **Peter Sandtner**

Pút' pod Znievom „za účasti Jána Pavla II.“

Aj keď sa podľa programu mariánska pút' v Kláštore pod Znievom končí v pondelok 15. augusta, svätou omšou, ktorú celebruje vdp. Vladimír Maslák, väčšina pútnikov sa rozlúčila s týmto turčianskym pútnickým miestom v nedeľu na svätej omši, ktorá sa konala tradične pod lipami, pred prepoštským kostolom Panny Márie a celebroval ju vdp. Pavol Vaňo, farár pôsobiaci vo farnosti Nová Ves nad Žitavou.

Pút' sa začala v piatok večer sv. omšou a svojou kázňou o materinskej láske potešil srdcia pútnikov novovysvätený diakon Martin Klement. V sobotu požehnal pútnikov vdp. Štefan Hýrošš, správca farnosti Kláštor pod Znievom a sprievod sa za doprovodu hudby vydal k Lurdskej kaplnke, kde sa všetci spoločne pomodlili svätý ruženec a spevom pozdravili milovanú matku a ochrankyňu Pannu Máriu. Cestou na kalváriu pútnici spievali a pri jednotlivých zastaveniach sa modlili križovú cestu, až došli ku Kostolu Svätého križa kde všetkých čakalo prekvapenie: miestni divadelní ochotníci a farníci im zahrli divadelnú hru ktorú napísal Mišo Kováč Adamov: *Náš a v nás Ján Pavol II.*, ktorá bola v polovici prerušená druhým prekvapením - poriadnou búrkou. Všetci prijali tento mokrý dar z neba a premiéry tejto divadelnej hry sa dočkali večer v miestnom kine po prednáške farára zo Žakoviec, vdp. Mariána Kuffu, ktorý v sobotu večer slúžil aj svätú omšu.

Elena Kováčiková

Posviacka chrámu Božieho milosrdenstva v Snine

V nedeľu 14. augusta 2011 sa konala slávnostná posviacka chrámu Božieho milosrdenstva v Snine na sídlisku. Slávnostným svätiteľom bol košický arcibiskup - metropolita Mons. Bernard Bober, ktorý okrem iného rozvinul vo svojej homílii aj myšlienku budovania vzťahov vo farnosti. Povedal: „Farnosť je živé spoločenstvo, ktoré sa musí utvárať a práve spolu s tým utváraním spoločenstva sa vytvárali aj podmienky materiálne pre budovanie kostola, takže jedno aj druhé sa budovalo, jednak tie vzťahy, potom uvedomenie si, že je to farnosť, nové spoločenstvo, nová cirkevná rodina, myslím si, že je to dobré, pretože pri stavbe sa spoznávajú ľudia a okrem toho aj vzniká pocit zodpovednosti i povinnosti určitej obety pre Pána Boha a pritom aj pre seba.“ Mons. Bernard Bober sa poďakoval súčasnému farárovi Antonovi

Matinovi za jeho horlivosť pri spravovaní farnosti, aj všetkým, ktorí sa aktívne podieľali na rekonštrukčných prácach.

Anton Matina, farár

60 rokov kňazstva Mons. Dominika Kaľatu

Dnes, 12. augusta 2011, oslavuje 60 rokov kňazstva emeritný biskup Mons. Dominik Kaľata SJ.

Narodil sa 19. 5. 1925 v Novej Belej, dnes Nowa Biała, Poľsko. Základnú školu navštevoval v rodnej obci, ktorá bola čisto slovenská, ale v r. 1920 ju pripojili k Poľsku. V r. 1939 bola vrátená Slovensku, takže stredoškolské štúdium mohol dokončiť na slovenskom gymnáziu v Levoči. 31. 7. 1943 vstúpil do Spoločnosti Ježišovej, noviciát absolvoval v Ružomberku (1943-1945). Filozofiu študoval v Děčíne na Labem (1947-1950), tam ho aj zastihla osudná noc z 13. - 14. 4. 1950, keď ho spolu s ostatnými spolubratmi odvliekli do koncentračného tábora v Bohosudove. Tri a pol roka pôsobil v tzv. pomocných technických práporoch (PTP). Počas tohto pracovného nasadenia dokončil teologické štúdium a 12. 8. 1951 ho tajne vysvätili za kňaza. Potom ho biskup Ján Chryzostom Korec 9. 9. 1955 vysvätil za ďalšieho biskupa podzemnej Cirkvi. V januári 1960 bol Mons. Kaľata zatknutý. Odsúdili ho na 4 roky väzenia, po niekoľko mesačnej väzbe mu zvyšok trestu odpustili v rámci všeobecnej amnestie. Po prepustení pracoval ako elektrikár a pokračoval v tajnej pastoračii, svätzil kňazov a 18.5.1961 tajne vysvätil za biskupa Petra Dubovského. V r. 1963 ho znova zatkli a odsúdili na štyri roky väzenia, ku ktorým pridali aj amnestované roky z predchádzajúceho rozsudku. Na slobodu ho prepustili až v máji 1968. vládna vrchnosť mu odmietla dať štátny súhlas na pastoračiu a musel ďalej pracovať ako robotník v zlievarni. V marci 1969 vycestoval do Rakúska, čím sa začala jeho emigrantská fáza života. Štúdium teológie si doplnil na teologickej fakulte v Innsbrucku (1969-1974), tu pokračoval v postgraduálnom štúdiu a v júni 1974 získal doktorát z teológie. Krátko potom sa stal predstaveným v dome slovenských jezuitov v Stauffene-Grunerne v Nemecku. Od r. 1976 aktívne vypomáhal aj v episkopálno-pastoračnej službe nemeckým veriacim v arcidiecéze Freiburg im Breisgau, stal sa tam pomocným biskupom. V r. 1991-1992 prednášal hermeneutiku a základnú teológiu v Kňazskom seminári biskupa Jána Vojtaššáka v Spišskom Podhradí. V súčasnosti žije na odpočinku v Senioráte Spoločnosti Ježišovej v Ivanke pri Dunaji.